

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

นายชาติรี สงวนถ้อย

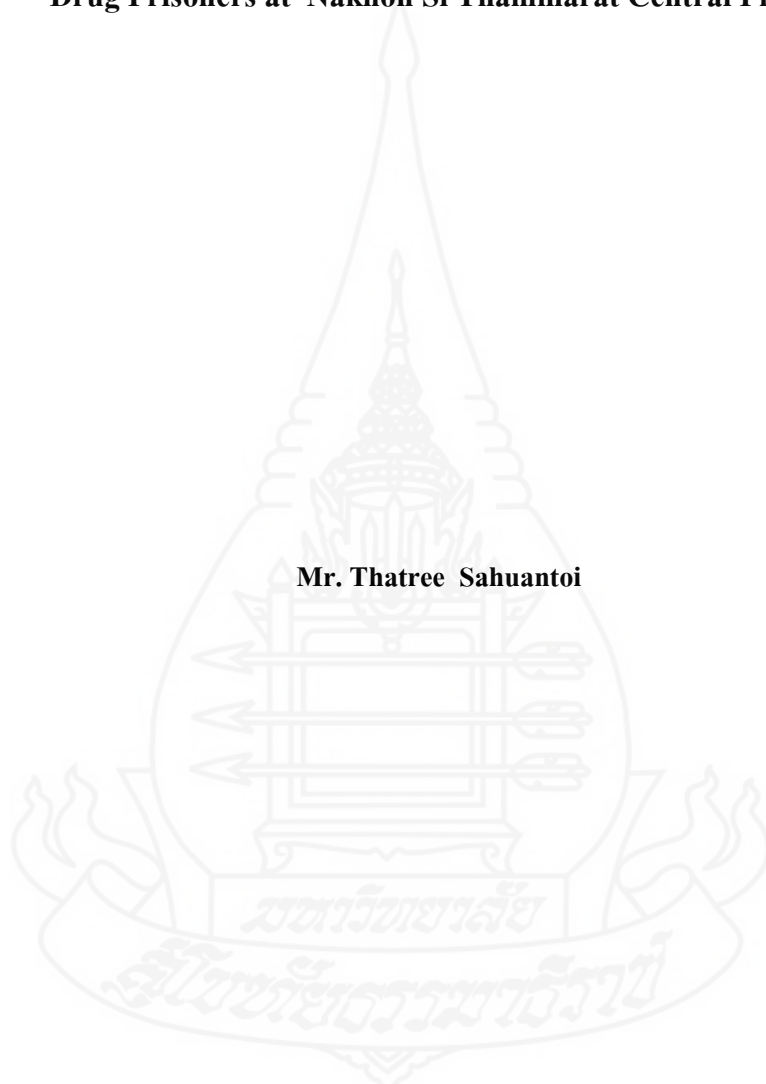

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2556

**Inmates' Opinions on Rehabilitation Program Provided to
Drug Prisoners at Nakhon Si Thammarat Central Prison**

Mr. Thatree Sahuantoi

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
ชื่อและนามสกุล	นายชาติรี สงวนถ้อย
แขนงวิชา	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนต์รีวัต

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2556

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

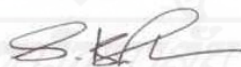
(รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนต์รีวัต)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จีระ ประทีป)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข้มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิด
คดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ผู้ศึกษา นายชาติร์ สงวนถ้อย **รหัสนักศึกษา** 2543000653 **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ปภาวดี มนต์วิวัฒน์ **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ประชากรคือ ผู้ต้องขังคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,647 คน กลุ่มตัวอย่าง 347 คน คำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สุ่มตัวอย่างแบบสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการนัยสำคัญต่ำสุด

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขัง เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การส่งผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ (2) การเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุ และอาชีพก่อนต้องโทษแตกต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่าง (3) ข้อเสนอแนะ ด้านการฝึกอบรม ควรจัดเพิ่มเนื้อหาการอบรมให้ครอบคลุมและเข้มข้นขึ้นเพื่อให้เกิดสมาธิและปัญญา จะได้นำไปปรับใช้ ด้านการศึกษา การศึกษาสายวิชาชีพ ควรเพิ่มทางเลือกเน้นอาชีพที่หลากหลาย ที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นโทษ และด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ควรฝึกทักษะให้หลากหลายเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สามารถนำไปประกอบอาชีพที่มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัว

คำสำคัญ ผู้ต้องขัง การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

Independent Study title: Inmates' Opinions on Rehabilitation Program Provided to Drug Prisoners at Nakhon Si Thammarat Central Prison

Author: Mr. Thatree Sahuantoi; **ID:** 2543000653; **Degree:** Master of Public Administration; **Independent Study advisor:** Papavadee Montriwat, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The purposes of this study were to (1) study inmates' opinions on rehabilitation program provided to drug prisoners at Nakhon Si Thammarat Central Prison (2) compare inmates' opinions on rehabilitation program provided to drug prisoners at Nakhon Si Thammarat Central Prison classified by personal factors (3) study recommendations to enhance rehabilitation program provided to drug prisoners at Nakhon Si Thammarat Central Prison.

Population consisted of 2,647 inmates at Nakhon Si Thammarat Central Prison from which 347 samples were obtained via Taro Yamane calculation. Instrument used was questionnaire. Convenient random sampling was applied. Statistical tools employed were frequency, percentage, mean, standard deviation, F-test, and LSD.

The findings were as followings (1) in the overall view, inmates' opinions on rehabilitation program provided to drug prisoners at Nakhon Si Thammarat Central Prison were at high level with the highest mean on permission to perform public work outside the prison (2) when compared the opinions, it was found that inmates with different ages and prior occupations had different opinions at 0.05 level of statistical significance (3) major recommendations were: training courses should be more intense so to instill wisdom to prisoners which would be useful to them afterwards, as for vocational study, more alternatives should be provided so the prisoners could have more choices to apply to their careers in the future, as for vocational skills training and sending prisoners to public work, various skills should be trained in accordance with changing social environment so those skills could be employed to earn for a living after the imprisonment was over.

Keywords: Inmates, Rehabilitation Program, Nakhon Si Thammarat Central Prison

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำให้ คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอน ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ปภาวดี มนต์วีวัฒน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ส่งผลให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และได้รับการฝึกฝนให้มีความละเอียด รอบคอบ เสียสละและอดทน จนประสบผลสำเร็จด้วยความภาคภูมิใจ จึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายจารึก ล้วนฤทธิ์ ตำแหน่ง ผู้บังคับแดนควบคุมพิเศษ เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช นายสรรเพชร นิมวัตร รองผู้บังคับแดนควบคุมพิเศษ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช และนายปราโมทย์ อู่ชูหัว หัวหน้าฝ่ายฝึกและพัฒนาจิตใจ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผู้ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอบคุณผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้วยความ ร่วมมืออย่างดีในการตอบแบบสอบถาม และขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขา รัฐ ประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ศูนย์นครศรีธรรมราช ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการศึกษาและการวิจัยครั้งนี้

คุณประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยครั้งนี้ ขอมอบให้บิดา มารดา ญาติพี่น้องและบุคคล ในครอบครัว รวมถึงคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนผู้มีพระคุณ ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือและสนับสนุนด้วยดีตลอดมา ส่งผลให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชาติรี สงวนถ้อย

พฤศจิกายน 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์การศึกษา.....	4
3. กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	4
4. ขอบเขตของการศึกษา.....	5
5. นิยามศัพท์.....	6
6. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	9
2. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด.....	12
3. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด.....	21
4. ข้อมูลพื้นฐานของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช.....	28
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
1. รูปแบบการศึกษา.....	38
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	40
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู	
สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช.....	50
ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู	
สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช.....	57
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ	
ผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช.....	81
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	86
1. วัตถุประสงค์การศึกษา.....	86
2. วิธีดำเนินการศึกษา.....	86
3. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
5. สรุปผลการศึกษา.....	89
6. อภิปรายผล.....	97
7. ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	108
ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	109
ข แบบสอบถาม.....	116
ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	125
ประวัติผู้ศึกษา.....	127

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	แสดงอัตรากำลังข้าราชการประจำเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช 31
ตารางที่ 2.2	แสดงจำนวนพนักงานราชการและลูกจ้างประจำเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช .. 31
ตารางที่ 4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ 46
ตารางที่ 4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ 46
ตารางที่ 4.3	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา 47
ตารางที่ 4.4	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ 47
ตารางที่ 4.5	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประวัติการกระทำผิด/พฤติกรรมกระทำผิดเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่กระทำ ผิดที่ผ่านมา 49
ตารางที่ 4.6	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประวัติการกระทำผิด/พฤติกรรมกระทำผิดเกี่ยวกับเหตุผลที่มีสาเหตุ ไว้ในครอบครอง 49
ตารางที่ 4.7	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประวัติการกระทำผิด/พฤติกรรมกระทำผิดเกี่ยวกับสาเหตุที่กระทำผิดที่ ผ่านมา 50
ตารางที่ 4.8	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะ วิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ 51
ตารางที่ 4.9	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการ ฝึกอบรม 52

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.10	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา	54
ตารางที่ 4.11	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ	56
ตารางที่ 4.12	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามอายุ	58
ตารางที่ 4.13	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามอายุ	59
ตารางที่ 4.14	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอายุ	59
ตารางที่ 4.15	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอายุ	60
ตารางที่ 4.16	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ	61
ตารางที่ 4.17	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.18	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ	62
ตารางที่ 4.19	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ	63
ตารางที่ 4.20	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามระดับการศึกษา	64
ตารางที่ 4.21	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา	64
ตารางที่ 4.22	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา	65
ตารางที่ 4.23	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรม ด้านการให้การศึกษา และด้านการให้การฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา	66
ตารางที่ 4.24	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	67
ตารางที่ 4.25	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	68
ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	69
ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	70
ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม การศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	71
ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ	72
ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด	73
ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด	73
ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง	75
ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง	75
ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง	76
ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ใน ครอบครอง	77
ตารางที่ 438 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่ง นักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติด ไว้ในครอบครอง	77
ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด	78
ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด	79
ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด	80
ตารางที่ 4.43 แสดงค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบ และไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	81
ตารางที่ 4.44 แสดงค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม	81
ตารางที่ 4.45 แสดงข้อเสนอแนะและค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การฝึกอบรม	82
ตารางที่ 4.46 แสดงข้อเสนอแนะและค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา	83
ตารางที่ 4.47 แสดงข้อเสนอแนะและค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ	84

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวความคิดการศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช	5
ภาพที่ 2.1	โครงสร้างขององค์กรเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช.....	29

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยาเสพติดในประเทศไทยมีการแพร่ระบาดรุนแรง เนื่องจากมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ ทำให้การแพร่ระบาดเป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับกันว่า ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญและส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัวและสังคม รวมทั้งเป็นภัยร้ายแรงต่อเสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองของประเทศ ทั้งนี้ในยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน คนในสังคม มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และอื่นๆ ได้อย่างง่ายดาย ประกอบกับผลของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมและนำไปสู่ปัญหาสังคมต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด สิ่งแวดล้อม อาชญากรรม เป็นต้น

ปัญหายาเสพติดในประเทศไทย เป็นปัญหาวิกฤตที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และคุณภาพประชากรเริ่มตั้งแต่ผู้เสพเอง ซึ่งจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพกายและใจ เมื่อเสพติดแล้วจะมีการเพิ่มปริมาณของยาให้มากขึ้นทำให้สมองถูกทำลายความจำเสื่อม บั่นทอนทำลายสุขภาพร่างกายให้ทรุดโทรมลงและเสียชีวิตในที่สุด ก่อให้เกิดปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ โรควัณโรค เป็นประชากรที่ขาดคุณภาพ และเมื่อหาเงินซื้อยาไม่ได้ก็อาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมต่างๆ เช่น คดีลักขโมย ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา ตลอดจนฆ่ากัน เป็นปัญหาทางสังคมตามมา รัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการป้องกันปราบปราม ในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้พื้นที่บางส่วนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก และใช้เส้นทางในประเทศไทยลำเลียงยาเสพติดไปสู่ประเทศต่างๆ ส่งผลต่อการปกครอง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ปัญหายาเสพติดในประเทศไทย ที่สำคัญคือ ปัญหาผู้เสพยาเสพติดและผู้ค้ายาเสพติด มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น ปัญหาความยากจนความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ความแตกต่างของความเจริญระหว่างเขตเมืองกับเขต

ชนบท การพัฒนาทางเศรษฐกิจสู่ความเป็นอุตสาหกรรม วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไปสู่วิถีชีวิตแบบคนเมืองที่เต็มไปด้วยการแข่งขันเพื่อแย่งชิงโอกาส ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับสังคมนอกครอบครัว ความเจริญกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ค่าครองชีพสูงขึ้น ความเจริญทางด้านวัตถุ ความยึดมั่นในประเพณีและศีลธรรมอันดีงามเสื่อมถอยลง รวมทั้งค่านิยมแบบวัตถุนิยมเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คนส่วนหนึ่งพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินโดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่จะได้มาและผลที่จะตามมา ครอบครัวที่ยากจนในเมืองที่ประกอบอาชีพสุจริตมีรายได้ต่ำมากไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ในทางตรงกันข้ามการเป็นตัวแทนค้ายาเสพติดสามารถทำรายได้ให้แก่ครอบครัวมากกว่าอาชีพอื่นๆ หลายเท่าตัว การเปลี่ยนแปลงสู่สังคมทันสมัย ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงทางประชากร ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครอบครัวจากครอบครัวขยายที่มีสมาชิกอยู่ร่วมกันหลายรุ่นคน เป็นครอบครัวเดี่ยวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ และลูก ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้นในระบบเครือญาติ เสื่อมคลายลง การอบรมเลี้ยงดูลูกกลายเป็นหน้าที่ของสถานเลี้ยงดูเด็ก โรงเรียน ส่งผลให้เด็กไม่ได้รับความสนใจเอาใจใส่ขาดความรักความอบอุ่น เด็กเหล่านี้จึงเป็นกลุ่มที่เปราะบางและมีความเสี่ยงสูง ที่จะถูกชักจูงเข้าสู่วงจรของยาเสพติด ด้วยสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม มีส่วนเอื้ออำนวยให้การขายและการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นไปอย่างกว้างขวางและรุนแรงมาก (ศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด, 2545:17-21)

จากสถิติผู้เข้ารับการรักษา บำบัดรักษา ประจำปีงบประมาณ 2553 ตั้งแต่ 1 ต.ค. 2552-30 ก.ย. 2553 มีผู้เข้ารับการรักษาทั้งหมด 114,074 ราย เข้าบำบัดด้วยระบบสมัครใจ 28,154 ราย ระบบบังคับบำบัด 71,311 ราย และระบบต้องโทษ 14,609 ราย โดยผู้ที่เข้ารับการรักษาบำบัดมีอายุระหว่าง 8-24 ปี มากที่สุด จำนวน 41,960 ราย รองลงมาเป็นอายุ 25 – 29 ปี จำนวน 23,548 ราย ปี 2555 ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งผู้เสพและผู้ค้าในปี 2555 ประมาณ 1.2 ล้านคน ผู้ป่วยยาเสพติดและเข้ารับการรักษาบำบัดทั้งหมดในปี 2555 มีจำนวน 330,544 ราย ปี เมื่อแยกตามช่วงอายุพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-24 ปี ในปี 2556 ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งผู้เสพและผู้ค้า ประมาณ 1.9 ล้านคน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2555 เกือบหนึ่งเท่าตัว และเมื่อศึกษาผลการดำเนินงานการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด ของสถาบันธัญญารักษ์ ทั่วประเทศภายในปีเดียวกัน พบว่า กลุ่มที่ติดยาเสพติด มากที่สุดคือกลุ่มรับจ้าง 41.71% รองลงมาเป็นกลุ่มคนที่ว่างงาน 17.41% การเกษตร 16.81% ท้ายสุดเป็นกลุ่มเยาวชน 9.12 % ที่พบตั้งแต่อายุ 18-29 ปี โดยในกลุ่มหลังนี้มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น ทุกปี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ออนไลน์ :2556)

ข้อมูลที่สำคัญอีกประการก็คือ เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้เสพรายเก่ารายใหม่ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2551-2555) ปรากฏว่าผู้เสพรายเก่าและรายใหม่ที่หมายถึงผู้ที่เพิ่งเข้ารับการรักษาบำบัดครั้งแรก

มีสูงถึงเกือบ 80% ขณะที่รายใหม่จริงที่หมายถึง ผู้ที่เพิ่งเข้ารับการรักษาบำบัดครั้งแรกและมีประวัติระบุว่าเริ่มใช้ยาเสพติดไม่เกิน 1 ปี มีอยู่ราวเกือบ 10% ซึ่งในปี 2555 มีผู้เสพยาใหม่จริงสูงถึง 13,363 คน ส่วนรายเก่าและรายใหม่รวมกันสูงที่สุดมากกว่าปีอื่นๆ 234,984 คน และจำนวนผู้ติดยาที่เข้ารับการรักษาตามความรุนแรงของการเสพติดประจำปี 2555 จำนวน 3 แสนคน ซึ่งมีจำนวนสูงที่สุดในรอบ 5 ปี (กรมการแพทย์, ออนไลน์:2555)

รัฐบาล ได้กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการที่จะเร่งรัด การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้บังเกิดผล โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 กำหนดยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน ระยะที่สอง ได้มุ่งเน้นเป้าหมายควบคุมผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติดและกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้มากที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักคือ ลดปัญหายาเสพติดทั่วประเทศ และขจัดความเดือดร้อนของประชาชน และในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวทำให้ผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุมดำเนินคดี เป็นจำนวนมาก (ส่วนกิจการพิเศษ สำนักงานปลัด กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล 1 มีนาคม 2554) เรือนจำและทัณฑสถาน เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว ซึ่งเป็นสถานที่ควบคุมดูแลผู้ต้องขังคดีความผิดตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 โดยส่วนหนึ่งเป็นทั้งผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ารายใหญ่ ตลอดจนผู้มีอิทธิพลใช้ทุกวิถีทางในการติดต่อซื้อขายยาเสพติดตลอดเวลา

ภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์คือการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำ/ทัณฑสถานทั้งสิ้น จำนวน 273,013 คน เป็นผู้ต้องขังชาย 233,252คน และผู้ต้องขังหญิง 39,761 คน (กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล 1 มิถุนายน 2556) ตามแผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2555-2558 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1) เสริมสร้างประสิทธิภาพการควบคุมและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง 2) พัฒนาพฤตินิสัยเพื่อคืนคนดีสู่สังคม 3) รวมพลังแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ได้ผลยั่งยืน 4) พัฒนาความเป็นมืออาชีพในงานราชทัณฑ์ 5) เสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในงานราชทัณฑ์ ซึ่งจะเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานของข้าราชการและหน่วยงานในสังกัดให้สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนางานราชทัณฑ์ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตามวิสัยทัศน์ของกรมราชทัณฑ์ “กรมราชทัณฑ์ เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ ในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง เพื่อคืนคนดี มีคุณค่าสู่สังคม” (กรมราชทัณฑ์, 2555:5-6)

เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเรือนจำความมั่นคงสูงประจำภาคใต้ มีอำนาจการควบคุมผู้ต้องขัง ตั้งแต่ระหว่างพิจารณาตัดสินถึงกำหนดโทษสูงสุดประหารชีวิต จากบัญชีรายชื่อผู้ต้องขังฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ข้อมูล 31 กรกฎาคม 2556 มีผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด จำนวน 2,647 คน ซึ่งเป็น

ผู้ต้องขังชาย 2,111 คน และเป็นผู้ต้องขังหญิง จำนวน 536 คน (ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ข้อมูล 31 กรกฎาคม 2556) นับเป็นภารกิจที่สำคัญและจำเป็นต้องดำเนินการตาม ยุทธศาสตร์ทั้ง 5 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามวิสัยทัศน์ ในการควบคุมแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัย ผู้ต้องขัง เพื่อคืนคนดี มีคุณค่าสู่สังคม แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่จะให้โอกาสผู้ต้องขังกลับเข้าสู่สังคม และไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำอีก

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ ในเรือนจำนครศรีธรรมราช สนใจและต้องการศึกษา ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการป้องกันและ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช เพื่อนำ ผลการศึกษา ไปวิเคราะห์ปัญหาและเหตุปัจจัยการกระทำผิดคดีอาชญากรรม และนำไปเป็นข้อมูลหา แนวทางเสริมสร้างการแก้ไขควบคุมป้องกัน และการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ตลอดจนแก้ไข พฤตินิสัยเพื่อการปรับเปลี่ยนให้กลับตนเป็นคนดี มีคุณภาพและให้โอกาสผู้ต้องขังกลับคืนสู่สังคม ได้โดยปกติและไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำอีก อันจะนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมี ประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามแนวนโยบายของรัฐต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระดับความความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

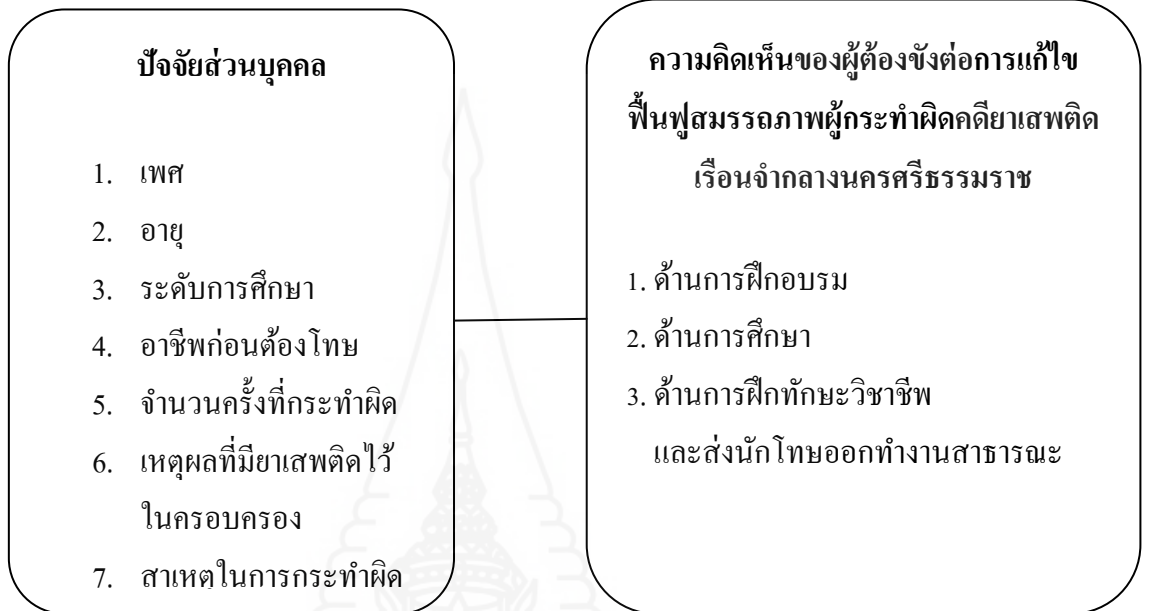
2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำ ผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

3. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำแนวทางแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำ กลางนครศรีธรรมราช มาศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อบำบัดฟื้นฟู ผู้ต้องขัง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการฝึกอบรม ประกอบด้วย การอบรมจิตภาวนา การอบรมในวันหยุด ประจำสัปดาห์ การอบรมเนื่องในวันสำคัญ การอบรมก่อนปล่อยตัวจากเรือนจำ 2) ด้านการศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาสายสามัญ การศึกษาสายอาชีพ ธรรมศึกษา และการให้การศึกษาทางอากาศ

จัดทำวีดีโอเทป วิद्यุเทป ในเรื่องต่างๆ และ 3) ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออก ทำงาน
สาธารณชนนอกเรือนจำ ผู้ศึกษามีกรอบความคิด ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

4. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้แบ่งขอบเขตการศึกษาออกเป็นแต่ละด้านดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหา

การศึกษา ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังคดีอาเสพติดต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขัง รวม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณชนนอกเรือนจำ

4.2 ด้านพื้นที่/หน่วยงาน

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 ด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ ผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 2,647 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากขนาดกลุ่มประชากร โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 347 คน

4.4 ด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ เก็บข้อมูลภาคสนามระหว่าง 12-29 กันยายน 2556

5. นิยามศัพท์

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพก่อนต้องโทษ จำนวนครั้งที่กระทำผิด เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง และสาเหตุในการกระทำผิด

5.2 ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง มีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ การลงความเห็นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา และแสดงได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

5.3 ผู้ต้องขัง หมายถึง ผู้ต้องขัง ตามมาตรา 4(2) แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ต้องขัง หมายถึง นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝาก ผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ข้อมูล 31 กรกฎาคม 2556 มีผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด จำนวน 2,647 คน ซึ่งเป็นผู้ต้องขังชาย 2,111 คน และเป็นผู้ต้องขังหญิง จำนวน 536 คน ตามบัญชีรายชื่อผู้ต้องขังฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2556

5.4 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึก ความเชื่อ ความคิด ทัศนคติของผู้ต้องขังคดียาเสพติด เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ในการจัดกิจกรรมรวม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ซึ่งต้องอาศัย พื้นความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ การลงความเห็นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยแสดงออกโดยการตอบแบบสอบถาม

5.5 การฝึกอบรม หมายถึง วิธีการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยการให้การฝึกอบรมจิตภานา การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ การอบรมเนื่องในวันสำคัญ และการอบรมก่อนการปล่อยตัวออกจากเรือนจำ

5.6 การให้การศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาให้ผู้ต้องขังคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาสายสามัญ การศึกษาสายอาชีพ การศึกษาธรรมศึกษา และการให้การศึกษาทางอากาศ

5.7 การฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ หมายถึง ความสามารถในการนำวิชาความรู้ที่ได้รับมาปฏิบัติจนเกิดความรู้ความชำนาญ ให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ หลังจากพ้นโทษไปแล้ว และการส่งนักโทษที่ผ่านการพิจารณาตามวิธีการและขั้นตอนการคัดเลือก นักโทษเพื่อส่งออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

6.1 สามารถนำผลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ไปวิเคราะห์สภาพปัญหาและสาเหตุปัจจัยที่ แท้จริงจากตัวผู้กระทำผิดคดียาเสพติด ในการควบคุมป้องกันการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

6.2 สามารถนำผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ไปพัฒนาการบำบัดรักษา และ การฟื้นฟูสมรรถภาพให้กลับตนเป็นคนดี มีคุณภาพและให้โอกาสผู้ต้องขังกลับคืนสู่สังคมได้โดย ปกติ และไม่หวนไปกระทำผิดขึ้นอีก อันเป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพบรรลุตาม วัตถุประสงค์ตามแผนปฏิบัติการ และแนวนโยบายของรัฐต่อไป

6.3 เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดียาเสพติด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิดในการศึกษาได้ ดำเนินการศึกษาแนวคิดในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็น
  - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
  - 1.2 ประเภทของความคิดเห็น
  - 1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
2. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด
  - 2.1 ความหมายของยาเสพติด
  - 2.2 สาเหตุของการติดยาเสพติด
3. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดคดียาเสพติด
  - 3.1 มาตรการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
  - 3.2 มาตรการเสริม
  - 3.3 แนวคิดการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
  - 3.4 การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดคดียาเสพติด
  - 3.5 การป้องกันกลับไปเสพใหม่
4. ข้อมูลพื้นฐานของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
  - 4.1 โครงสร้าง
  - 4.2 อำนาจหน้าที่
  - 4.3 อัตรากำลัง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

นักวิชาการต่างประเทศและนักวิชาการของไทย ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้มากมาย ผู้ศึกษาได้รวบรวมมาเพื่อความเข้าใจพอสังเขป ดังต่อไปนี้

Thurston (1967 : 77 ; อ้างถึงใน สุภานี มั่งพล, 2544 : 14) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูดเป็นความคิดเห็นและความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทักษะคิด ดังนั้นเราอยากวัดทักษะคิดเราก็ทำได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ

ปทานุกรมสังคมวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2532: 246) ได้บัญญัติคำว่าความคิดเห็นซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง

1) ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยัน ได้เสมอไปก็ตาม

2) ทักษะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

3) คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอคำปรึกษาว่าความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุน หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

จำลอง เงินดี (2534 : 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทักษะคิด ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของทักษะคิดก็ได้ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทักษะคิดนั้นเจ้าตัวอาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534: 78) ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลดังนั้นการวัด ความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

สุชา จันท์ธอม (2542 : 23) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทักษะคิด เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทักษะคิดออกจากกันได้เพราะความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายทักษะคิดตรงที่ทักษะคิดนั้นเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาได้ทั้ง คำพูด และการกระทำ ทักษะคิดไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่จะแสดงออกมาได้อย่างเปิดเผยหรือตอบสนองอย่างตรงๆ และลักษณะความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทักษะคิด

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 1) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะปฏิบัติเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ประวิตร ชูศรี (2542 : 14) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจในการพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือประเด็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541 : 94) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การประเมินหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคนๆ หนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์หนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ อารมณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นของแต่ละคน ความคิดเห็นจึงมีได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

1.2 ประเภทของความคิดเห็น

รัมเมอร์ (Remmer 1954 : 171 อ้างถึงใน ชันยชนก ภัทรวิจิตรสิน, 2550) กล่าวว่า ความคิดเห็น มี 2 ประการด้วยกัน คือ

1) ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2) ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไปและอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

ออสแคมป์ (Oskamp, 1977 : 119-133 อ้างถึงใน ประสาท หลักศิลา, 2529 : 398-399) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นดังนี้

1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้าน ร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2) ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3) อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัล และการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4) เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5) สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

จำเรียง ภาพจิตร (2536: 248-249) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่าขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการ คือ

1) ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น

2) กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำที่คำนึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น ประกอบอาชีพ

เดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3) กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจูงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเฉื่อยชาก็จะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้องและครอบครัว

2. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด

2.1 ความหมายของยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 ให้ความหมายของยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่นต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั้งไปจะทรุดโทรมลงกับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบ้างดำรงตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 2536:16) สำหรับประเภทยาเสพติดให้โทษชนิดต่างๆ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 โดยประกาศของกระทรวงสาธารณสุขได้ระบุชื่อยาเสพติดไว้ทั้งสิ้น 104 ชนิด และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 4 ประเภท 42 ชนิด รวม 146 ชนิด ยาเสพติดเหล่านี้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1) แบ่งตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกายมนุษย์ ดังนี้

1.1) ยาเสพติดได้แก่เฮโรอีน มอร์ฟิน เหล้าแห้ง จะทำให้ประสาทมึนชา สมอง จิตใจ อารมณ์เหือกเหินและเฉื่อยชาลง

1.2) ยากระตุ้นประสาทสมอง ได้แก่ แอมเฟตามีน ยาบ้า ยาขยัน ไบโกระท่อม จะออกฤทธิ์กระตุ้นยาเร่งเร้าประสาท ทำให้เกิดการตื่นตัว กระวนกระวาย ประสาทสมองไวหวัด อยู่เสมอ

1.3) ยาหลอนจิตประสาท เช่น LYSRGIDE (LSD) Mescaline ทำให้เกิดประสาทหลอน เห็นภาพผิดไปจากปกติ รสสัมผัสเปลี่ยนแปลง รวมทั้งอวัยวะทั้งห้าของร่างกาย แปรปรวนมีปฏิกิริยาผิดไปจากความจริงทั้งหมด

1.4) ยาที่ออกฤทธิ์หลายอย่าง ทั้งกดประสาท กระตุ้นประสาท และประสาทหลอน หรือยาที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน เช่น กัญชา เมื่อเสพจำนวนน้อยจะเกิดอาการกดประสาท อยู่ช่วงหนึ่ง ต่อไปถ้าเสพเพิ่มมากขึ้นจะกลายเป็นพิษ มีอาการประสาทหลอนต่อไปได้

2) แบ่งตามแหล่งที่เกิดของยา ดังนี้

2.1) ยาเสพติดธรรมชาติ เป็นยาเสพติดที่กลั่นหรือสกัดได้จากพืช หรือพันธุ์ไม้ บางชนิดโดยตรงที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว ตามธรรมชาติ หรือนำสารจากพืชเหล่านี้มาทำกรรมวิธีต่างๆ ทางเคมี แปรธาตุไปเป็นยาเสพติดต่อไปได้ เช่น ฝิ่น กัญชา กระท่อม

2.2) ยาเสพติดสังเคราะห์ เป็นยาเสพติดที่ผลิตขึ้นในห้องปฏิบัติการทดลองด้วยกรรมวิธีต่างๆ ทางเคมี นำมาใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ โดยสารที่สังเคราะห์ขึ้นนั้นออกฤทธิ์เหมือนยาเสพติดจากธรรมชาติเช่นกัน เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยานอนหลับ ยาระงับประสาท เป็นต้น

3) แบ่งตามลักษณะของสารที่ใช้ในวงการแพทย์ ดังนี้

3.1) ฝิ่นหรือสารที่มีส่วนประกอบของฝิ่น เช่นมอร์ฟีน ทิงเจอร์ฝิ่น เฮโรอีน โคเคอีน รวมไปถึงสารสังเคราะห์หลายอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายๆกัน

3.2) ยานอนหลับชนิดต่างๆ ที่มีผลโดยตรงต่อสมองส่วนกลาง ยาพวกนี้มีจำหน่ายทั่วไป เช่น พิโนบาปีโทร เหล้าแห้ง ซอลานอรัลทิวินาล รวมทั้งยานอนหลับอื่นที่ใช้ บาร์บิทูเรท ได้แก่ ไบรไมด์ คลอโรล ไฮเดรทพาร์ลดีไฮด์ และยาสังเคราะห์ใหม่ๆ เช่น กลูตาไมด์ และเมตาควาโลน

3.3) ยากระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน และไบโกระท่อม

3.4) ยาที่ทำให้ประสาทหลอน ได้แก่ กัญชา LDS. STP. DMT. ยาเหล่านี้ทำให้ประสาทการรับรู้ของคนเราผิดไปจากเดิม รวมทั้งสารอย่างอื่นและเห็ดบางอย่าง

3.5) สารระเหยต่างๆ เช่น เบนซิน ทินเนอร์ และกาวติดเครื่องใช้ต่างๆ

3.6) แอลกอฮอล์ ปัจจุบันองค์การอนามัยโลกจัดให้แอลกอฮอล์ เป็นสารเสพติดอย่างหนึ่งด้วยเพราะเมื่อดื่มจนติดแล้ว จะทำให้ผู้ดื่มมีความต้องการ และเพิ่มปริมาณการดื่มเรื่อยๆ อีกทั้งมีโทษต่อร่างกายเช่นเดียวกับยาเสพติดอื่นๆ

สรุป ความหมายของยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ นึก หรือด้วยวิธีใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

2.2 สาเหตุของการติดยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2526:56) กล่าวว่า ยาเสพติด เป็นสิ่งชักนำให้คนในสังคมมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางลบ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ปัญหาคriminal หรือแม้กระทั่งปัญหาการว่างงาน ซึ่งล้วนแต่มีปัญหายาเสพติด เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ และในขณะนี้การเสพยาติดยาเสพติดมีแนวโน้มว่า ผู้ติดยาติดยาจะเสพร่วมกับสารเสพติดชนิดอื่นๆ หลายชนิดในเวลาเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า การเสพยาติดยาเสพติดอย่างผสมกัน เช่น เริ่มต้นจากบุหรี่ ฝิ่น เฮโรอีน เมื่อหาตัวยาคำเดียวหนึ่งไม่ได้ ก็เสพตัวอื่นทดแทนหรือใช้ร่วมกันไปในเวลาเดียวกัน พบว่ามีโรคแทรกซ้อนมากกว่าผู้ที่เสพเพียงชนิดเดียวและมีอาการขาดยารุนแรงกว่า การบำบัดรักษาก็ทำได้ยากกว่าและใช้เวลานาน ดังนั้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควบคู่กันไปจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมลงไปได้

มูลเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษของวงการแพทย์และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานและบุคคลที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้ พอสรุปได้ว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษ มีหลายประการ (แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคยโสธร, 2554) ดังนี้

1) โดยเชื่อว่า เป็นยาเสพติดแล้ว ย่อมแสดงความหมายในตัวโดยชัดเจนว่า ถ้าเสพแล้วจะต้องติด กล่าวคือ เมื่อร่างกายมนุษย์ได้รับยาเสพติดเข้าไปอำนาจของยาเสพติดจะทำให้การทำงานในระบบต่างๆ ของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอีกรูปหนึ่ง ซึ่งถ้าการใช้ยาไม่บ่อยหรือนานๆ ครั้งร่างกายก็ไม่สู้กระทบกระเทือนมากในการทำงานที่เปลี่ยนระบบต่างๆ ในร่างกาย แต่ถ้าใช้หรือเสพโดยสม่ำเสมอจนเข้าขั้นติดแล้ว ร่างกายก็เกิดสภาพความเคยชินต่อการทำงานของร่างกาย ซึ่งถ้าไม่ได้รับการเสพการทำงานของร่างกายก็จะพยายามคืนตัวเข้าสู่สภาพปกติและการเปลี่ยนแปลงการทำงานของร่างกายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหันทำให้ผู้เสพติดแล้วเกิดอาการผิดปกติขึ้นกับร่างกาย ซึ่งมีความรุนแรงจนผู้นั้นไม่อาจทนได้จึงทำให้เสาะแสวงหาเสพเพื่อระงับอาการให้ร่างกายทำงานอยู่ในระบบเดิมต่อไปจึงทำให้ผู้นั้นต้องเสพอยู่เรื่อยๆ

2) ติดเพราะสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลที่ผลักดันให้ไปติดยาเสพติดได้ อย่างหนึ่ง เป็นต้นว่าสถานที่อยู่อาศัยเต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติด สภาพแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่นรวมถึงฐานะทางเศรษฐกิจและปัญหาชีวิต สิ่งแวดล้อมที่เลวร้ายไม่เพียงแต่ช่วยเร่ง

ให้ใช้ยาเสพติดแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้ผู้เสพติดเลิกใช้ยาเสพติดแม้จะได้รับการหายแล้ว เพราะสิ่งแวดล้อมเก่าจะกดดันให้ผู้เสพติดกลับไปใช้ยาเสพติดนั้นๆ อีกมูลเหตุที่ทำให้เขาติดยาเสพติดแยกได้ ดังนี้

2.1) เหตุจากการอยากทดลอง เนื่องจากสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ คือ การอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง อยากจะรู้อารมณ์ของยาเสพติดว่าเป็นอย่างไร โดยคิดว่าคงไม่ติดง่าย ๆ แต่เมื่อทดลองเสพเข้าไปแล้วยาเสพติดในปัจจุบัน เช่น เฮโรอีนติดง่ายมากเพียงไม่กี่ครั้ง ก็ติดแล้ว ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้จะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ทางอวัยวะอันก่อให้เกิดความสงสัยและความรู้สึกใหม่ๆ แก่เด็ก ความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง ในเรื่องยาเสพติดนี้จะเกิดขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อได้เห็นตัวอย่างหรือ ได้ยิน ได้ฟังมา และอยู่ใกล้ชิดกับบุคคล หรือแหล่งที่สามารถจะหายาเสพติดได้โดยง่าย บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเป็นต้นว่า สถานที่อยู่อาศัยมีแต่การค้ายาเสพติดค้ายื่น มีเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องที่ติดยาเสพติด เขาก็จะมีความสงสัยอยากรู่ว่าทำไมเขาจึงเสพกัน มันมีความสุขจริงดังที่เขาว่าหรือเปล่า จึงเกิดการทดลองเสพดูบ้างและกลายเป็นผู้ติดยาในที่สุด

2.2) เหตุจากการถูกชักชวน สาเหตุที่สำคัญประการต่อมานั้นก็คือ การแนะนำชักชวนซึ่งการแนะนำชักชวนนี้อาจจะเกิดจากเพื่อนฝูงที่กำลังใช้ยาเสพติดกันอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการที่เป็นไปได้ตามวัย โดยถูกชักชวนจากเพื่อนที่ติดแล้วอยากให้เป็นเพื่อนติดบ้าง เมื่อเพื่อนติดด้วยกันแล้วจะได้ขอยืม หรือรวมเงินกันไปซื้อยาเสพติด เป็นการแบ่งเบาภาระทางการเงินลงไปบ้าง โดยเฉพาะในวัยรุ่นพลังของกลุ่มเป็นพลังที่สำคัญในอันที่จะดึงสมาชิกให้เอนเอียงได้ ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเพื่อนฝูงติดยาเสพติดนั้น พฤติกรรมใดที่เพื่อนฝูงหรือกลุ่มยอมรับนิยมปฏิบัติก็มักจะยอมรับและปฏิบัติตามไปด้วยเพราะวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการต้องการรวมกลุ่ม ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มและกระทำในสิ่งที่เป็นความต้องการของกลุ่ม นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติดกันอย่างมากนั้น อาจจะได้รับ การชักชวนจากผู้ขาย ซึ่งต้องการหาลูกค้าโฆษณาชักจูงคุณภาพของยาเสพติดว่าดี ทำให้สมองปลอดโปร่งเหมาะแก่การเรียน การทำงาน หรือถูกชักชวนจากเพื่อนฝูงขณะมีเมามาสุราที่ขมขื่นกันจึงเกิดการติดยาขึ้น

2.3) เหตุจากการถูกหลอกลวง เนื่องจากในปัจจุบันยาเสพติดมีชนิดใหม่ๆ ในรูปแบบต่างๆ กันเช่น เป็นลูกกวาด หรือทอฟฟี่ เป็นแคปซูลอย่างหล้าแห้ง หรือเชคโคนาลเป็นต้น โดยผู้รับไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนรับเป็นยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง อาจจะเข้าใจว่าเป็นของกินหรือยาธรรมดาที่ไม่มีพิษร้ายแรง ผลสุดท้ายกลายเป็นผู้ติดยาเสพติดไป

2.4) เหตุความคคะนอง บุคคลประเภทนี้รู้แน่แกใจว่ายาเสพติดให้โทษแต่ด้วยความคคะนอง ในบางรายทำไปเพื่อความสนุกกับเพื่อน เช่น สูบกัญชา โดยมากเป็นวัยรุ่นแสดง

ความเก่งกล้าของตน เพื่ออวดเพื่อนฝูง อวดผู้หญิง สำหรับเฮโรอีนนั้น พบว่า สาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งในเด็กหนุ่มๆ ก็คือ การถูกแนะนำว่าใช้เฮโรอีนแล้วอาจจะร่วมประเวณีได้นาน เมื่อได้ผลในระยะแรก ก็ทำซ้ำจนกลายเป็นคนติดยาเสพติด

2.5) เหตุเกิดจากปัญหาครอบครัว จากเอกสารการวิจัยของคณะกรรมการวิจัยปัญหาเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้กล่าวถึงลักษณะที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัว ดังนี้

2.5.1) ความแตกร้างไม่เป็นปกติสุขในครอบครัว เป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เด็กมีความวุ่นวายใจแก่แย้งซึ่งดีกัน

2.5.2) ผู้ปกครองมีฐานะดี มีส่วนทำให้เด็กมีชีวิตเกรงใจได้ เพราะบางรายได้ให้ใช้เงินมากฟุ้งเฟ้อ อยากทำอะไรเกินวัย เมื่อถูกห้ามปรามก็มักไม่พอใจ จึงหาทางออก คบเพื่อนเที่ยวเตร่ไปกับเพื่อนต่างเพศ

2.5.3) ปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบัน ผู้เป็นผู้ปกครองส่วนมากต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเด็ก

2.5.4) บิดามารดาและผู้ปกครองขาดความรู้ธรรมชาติจิตใจ และความประพฤติของเด็กตามวัย ทำให้ไม่สามารถแนะนำแนวทางให้เด็กเผชิญปัญหาชีวิตได้อย่างถูกต้อง

2.5.5) ผู้ปกครองไม่สามารถดักเตือนให้เด็กเชื่อถือได้ และในบางรายผู้ปกครองก็อยู่ไกล

2.5.6) ผู้ปกครองบางรายไม่เอาใจใส่ดูแลเด็กที่นำมาเลี้ยงแทนลูกเท่าที่ควร ความรู้สึกเป็นคนอื่น ทำให้เด็กไปหาที่พึ่งนอกร้าน

2.5.7) ผู้ปกครองส่งเสริมในทางที่ผิด เช่น เมื่อเด็กมีคดีเกิดขึ้น หรือประพฤติดีแล้วผู้ปกครองให้ท้าย บางรายหาทางช่วยเหลือจนพ้นโทษ ทำให้เด็กได้ใจและไม่ได้สำนึกถึงการกระทำผิด

2.5.8) บิดามารดาบางคนไม่มีเวลาพอสำหรับเด็ก ทำให้เด็กขาดความสนิทสนมและเด็กต้องไปหาที่พึ่งทางใจกับผู้อื่น ทำให้บุคลิกไม่เข้มแข็งตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงได้ง่าย

2.5.9) สภาพบ้านแตกสาแหรกขาด บิดาหรือมารดาต่างมีภรรยาหรือสามีใหม่ ผู้ที่รับบাপ คือ เด็กผู้ซึ่งไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยงได้

2.5.10) เด็กประเภทที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม เกิดจากสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด ผู้ปกครองไม่ปรองดองกัน

2.5.11) บิดามารดา ขาดความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการอบรมสั่งสอนเด็ก

2.5.12) บางครอบครัวลุ่มหลงในเรื่องอบายมุขต่างๆ เช่น การพนัน ดื่มสุรา เป็นนิจ เป็นต้น ทำให้เด็กเคยชินกับอบายมุข

2.5.13) สภาพครอบครัวขาดสวัสดิภาพ เช่น บิดา มารดา ถูกรังแกจากผู้อื่น

2.5.14) ไม่เอาใจใส่ส่งเสริมให้เด็กทำงานตามวัย

ดังนั้น ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนหรือขัดขวางความประพฤติที่ติงามของบุคคลในครอบครัว เพราะถ้าชีวิตในครอบครัวราบรื่นไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน มีความเข้าใจกัน รู้จักให้อภัยและร่วมมือกันในการแก้ปัญหาต่างๆ เป็นอย่างดีของผู้ที่เป็นพ่อเป็นแม่แล้ว นอกจากจะเป็นการสร้างความสุขให้แก่ผู้ที่เป็นหัวหน้าครอบครัวในทางตรงแล้ว สิ่งที่เป็นผลทางอ้อม คือ การที่บิดามารดาให้ความเอาใจใส่ดูแลให้ความรักแก่บุตร จะทำให้เยาวชนเหล่านี้ เกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นในการกระทำของตน เพราะมีแบบอย่างที่ดีงามจากบิดามารดา และอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ การที่เยาวชนมีปัญหาในทางจิตใจที่จะต้องคิดในเรื่องที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือบิดามารดาไปมีสามีหรือภรรยาใหม่ แม้ว่าเยาวชนเหล่านี้จะประพฤติผิดไปบ้าง เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เพราะอยากทดลองหรือเพราะได้รับการแนะนำชักชวนจากผู้อื่นก็ตาม ถ้าชีวิตของเยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนรากฐานของความรัก ความเข้าใจและการให้อภัย การพยายามหาทางที่จะแก้ไขช่วยเหลือจากบิดามารดา และคนในครอบครัวแล้วก็เชื่อแน่ว่า “พลังของความรัก” เหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้เยาวชนที่หลงผิดกลับตนเป็นคนดี เป็นที่พึงปรารถนาของครอบครัวและสังคมในที่สุด

3) คิดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ มนุษย์เราทุกคนย่อมมีความบกพร่องในทางร่างกายและจิตใจไม่มากก็น้อย โดยเฉพาะในสังคมที่มีความสับสนวุ่นวาย และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนี้ ความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจจะมีมากขึ้นได้ง่าย นักจิตวิทยาเชื่อว่าความบกพร่องในจิตใจของมนุษย์เกิดจากการเลี้ยงดูของบิดามารดาในเยาว์วัย ความผิดปกติในร่างกายและจิตใจเหล่านี้ เป็นความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกัน ความพิการในทางร่างกาย มีผลทำให้เกิดความผิดปกติทางจิตใจได้ เช่นเดียวกับปัญหาที่ทางการแพทย์ พบว่า ปัญหาทางจิตใจ ที่มีอยู่เป็นต้นเหตุของปัญหาทางกายได้ เช่น ที่แพทย์ตรวจไม่พบอาการของโรคแต่อย่างไร ในขณะที่บุคคลนั้นมีความรู้สึกปวดด้วยโรคนั้นโรคนี้อยู่ตลอดเวลา แต่เมื่อค้นหาสาเหตุให้ลึกซึ้งต่อไปโดยนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์จะพบว่า ผู้ป่วยเหล่านี้มีปัญหาทางจิตใจอยู่เบื้องหลัง ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ของความผิดปกติทางจิตใจ เป็นผลที่ต่อเนื่องไปถึงบุคลิกภาพที่ผิดปกติของมนุษย์ได้ และมีผลในทางที่จะเป็นแนวโน้มในการใช้ยาเสพติดเพื่อบรรเทาความวิตกกังวลของเขาให้หมดไป เช่น คนพิการหรือคนที่มีโรคภัยไข้เจ็บประจำตัวยาเสพติดอาจช่วยขจัด ปมด้อยในความพิการของเขาได้หรือช่วยระงับความเจ็บปวดจากความป่วยไข้

ที่เป็นโรคประจำตัว เพราะเนื่องจากขาดคุณสมบัติอย่างหนึ่งของยาเสพติดให้โทษ คือ การมีลักษณะในทางกดประสาท (Depressant) และการกระตุ้นประสาท (Stimulant) ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และจะพบว่าบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตใจนั้น จะเป็นผู้ที่มีความผิดปกติในทางบุคลิกภาพด้วย และการที่มีความผิดปกติในทางบุคลิกภาพนี้ ทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มในทางที่จะใช้ยาเสพติดได้ง่ายกว่าคนอื่นๆ เพราะบุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่ขาดความมั่นใจในตนเอง ต้องพึ่งคนอื่นอยู่เสมอ บุคคลเหล่านี้ในทางภาษาของวิชาจิตเวช เรียก Passive Dependent Personality เป็นบุคคลที่ต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่เสมอในชีวิตที่เขาวัยก็มีผู้ค้ำจุนทางจิตใจ คือ พ่อแม่ผู้ปกครองตลอดจนครูอาจารย์ แต่เมื่อโตขึ้นพึ่งใครไม่ได้ก็หันมาพึ่งยาเสพติด เพื่อค้ำจุนจิตใจของตน

นัทธี จิตสว่าง สุนนทิพย์ ใจเหล็ก และคณะ (2544) กล่าวถึง เส้นทางชีวิตผู้ต้องขังคดียาเสพติด ได้กล่าวถึงผลการวิจัยว่า มูลเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการเป็นผู้เสพและความหวังจากการใช้ยาเสพติด คือความอยากรู้ อยากรลอง เพื่อนชักชวน การเสพยาเสพติดเพื่อช่วยในการทำงาน การประสบปัญหาด้านสุขภาพ และความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดที่ไม่ถูกต้อง คิดว่ายาเสพติดสามารถรักษาโรคและช่วยในการทำงานได้ รวมทั้งสภาพแวดล้อม อาทิ ชุมชนที่อยู่อาศัยหรือเพื่อนบ้าน และสภาพครอบครัวเป็นตัวกระตุ้น ผู้เสพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเสพยาเสพติดประเภทยาบ้า รองลงมา คือ เฮโรอีน นอกจากนี้ผู้เสพกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งที่เสพยาเสพติดมากกว่า 1 ชนิด โดยเฉพาะยาบ้าร่วมกับเฮโรอีน หรือ ผีน กัญชา

ค่าใช้จ่ายและเงินที่นำมาซื้อยาเสพติด ส่วนใหญ่จากการขายยาบ้าแต่ไม่ได้จำหน่ายอย่างจริงจัง เป็นการจำหน่ายเพื่อจะมีรายได้นำมาต่อทุนในการซื้อยาเสพติดเพื่อเสพครั้งต่อไปเท่านั้น คือ รับจ้างขายยาเสพติดให้ผู้อื่น โดยได้รับค่าจ้างเป็นยาเสพติดแทนเงินมีแหล่งในการซื้อยาเสพติดที่แหล่งชุมชนแออัด หรือในบริเวณใกล้เคียงบ้านพัก และอาจเป็นบริเวณลานวัดการซื้อขายมักจะเป็นการซื้อโดยตรงด้วยตนเอง

ผู้เสพกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่รับรู้ว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย แต่ส่วนหนึ่งรับรู้ถึงโทษทางกฎหมาย เช่น ผู้ที่เป็นแรงงานรับจ้าง ผู้ขับรถรับจ้าง ซึ่งเห็นว่ายาเสพติดมีประโยชน์จะไม่สนใจรับรู้โทษทางกฎหมาย เนื่องจากเสพตามสังคมนอกระบบ เมื่อกลายมาเป็นผู้เสพยาเสพติดแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ก่ออาชญากรรมต่างๆ เพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติดทำให้ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ ตลอดจนผลกระทบต่อการศึกษาในกรณีผู้ที่เป็นนักเรียน นักศึกษา อย่างไรก็ตามผู้เสพกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งได้มีความพยายามในการเลิกเสพยาเสพติด ด้วยการเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลตามศูนย์ต่างๆ ตลอดจนวิธีการหักดิบการลดปริมาณยาเสพติดลงหรือการเข้ากลุ่มชุมชนบำบัด แต่ก็ยังมีผู้เสพกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งที่หวน

กลับไปเสพยาเสพติดอีก เนื่องจากการกลับเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยผู้เสพ ผู้ค้า หรือแหล่งยาเสพติด

พฤติกรรมของผู้เสพนขณะอยู่ในเรือนจำ ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตประจำวันเหมือนกับผู้ต้องขังรายอื่นๆ แต่มักจะมีการรวมกลุ่มกันกับเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นผู้เสพยาเสพติดเหมือนกัน ให้ความสำคัญในการฝึกวิชาชีพมากกว่าศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากกำหนดโทษไม่สูง โดยเฉลี่ยประมาณ 1 – 5 ปี ผู้เสพนกลุ่มตัวอย่างที่เริ่มติดใหม่ๆ มีความเห็นว่าการถูกจำคุกทำให้ชีวิตลำบาก ทุกข์ทรมานเพราะสภาพเรือนจำที่มีนักโทษล้นคุกในปัจจุบันทำให้ประสบปัญหาเรื่องทีนอน อาหาร น้ำดื่ม ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่อาบน้ำซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด ปัญหาโรคติดต่อ การขาดความเป็นส่วนตัว ญาติและครอบครัวไม่มาเยี่ยม และปัญหาสุขภาพ แต่ไม่แน่ใจว่าจะกลับไปเสพนอีกหรือไม่ เพราะเกิดความเคยชินต่อชีวิตในเรือนจำแล้ว ไม่กลับเรือนจำอีกต่อไป สำหรับผู้เสพนที่ติดลึก (ติดยาเสพติดมานาน) จะเห็นว่าถูกเป็นเสมือนบ้านของพวกเขา การต้องโทษในเรือนจำไม่ทำให้เขาลำบากเพราะเคยชินการออกจากเรือนจำไปคือการไปพักผ่อนภายนอกเพื่อไปเสพนแล้วก็กลับมาบำรุงร่างกายในเรือนจำอีกครั้งหนึ่ง เพราะมีที่อยู่และอาหารกินฟรี

นัทธี จิตสว่าง สุนนทิพย์ ใจเหล็ก และคณะ (2544) กล่าวถึง เส้นทางชีวิตผู้ต้องขังคดียาเสพติด ได้กล่าวถึงผลการวิจัยว่า ผู้ค้ารายย่อยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุขณะถูกจับกุมน้อยกว่า 25 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพของครอบครัวในวันเด็ก คือ บิดาและมารดาอยู่ด้วยกันสถานภาพสมรสแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ได้แก่ ขับรถรับจ้าง พนักงานบริษัท แรงงานรับจ้าง เกษตรกร อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนที่มีผู้ค้าและแหล่งยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกจับกุมครั้งแรก นอกจากนี้ส่วนหนึ่งมีพฤติกรรมเป็นผู้เสพนยาเสพติดมาก่อนเข้าสู่ขบวนการค้ารายย่อย มูลเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดในฐานะเป็นผู้ค้ารายย่อยของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจ การไม่มีทางเลือกในชีวิต การต้องการนำเงินไปซื้อยาเสพติดเพื่อนำมาเสพน ตลอดจนสภาพแวดล้อมชักจูง โดยจำหน่ายยาเสพติดประเภทยาบ้ามากที่สุด เหตุผลสำคัญ คือ ยาบ้าให้กำไรดีมาก หาซื้อง่าย กลุ่มลูกค้าเป้าหมายในการจำหน่ายมีมาก การเก็บรักษาและแบ่งบรรจุสำหรับจำหน่ายได้ง่าย รองลงมาคือจำหน่ายเฮโรอีนโดยมีปริมาณยาเสพติดที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ ยาบ้า จำนวน 10 – 15 เม็ด

การจำแนกผู้ค้ารายย่อยกลุ่มตัวอย่างแยกตามพฤติกรรมการค้ายาเสพติดได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1) ผู้ค้ารายย่อยที่มีพฤติกรรมค้าอาชีพ คือ เป็นผู้ค้ารายย่อยที่มีรายได้หลักจากการค้ายาเสพติด

2) ผู้ค้ารายย่อยที่มีความจำเป็นทางเศรษฐกิจ คือ ผู้ค้ารายย่อยที่ค้ายาเสพติด เนื่องจากประสบปัญหาด้านการเงิน โดยปกติจะไม่ได้ค้ายาเสพติดแต่จะกลับเข้ามาค้ายาเสพติดเมื่อประสบปัญหาเหล่านั้น

3) ผู้ค้ารายย่อยที่มีพัฒนาการจากผู้เสพ คือ ผู้ค้ารายย่อยที่เริ่มต้นจากการเป็นผู้เสพ แต่เมื่อไม่มีเงินนำมาซื้อยาเสพติดจะค้ายาเสพติด และต่อมาค้ายาเสพติดเพื่อเป็นรายได้ในการครองชีพนอกเหนือจากการค้ายาเสพติด เพื่อนำเงินมาซื้อยาเสพติดเพียงอย่างเดียว

ระยะเวลาที่เข้าสู่กระบวนการเป็นผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยกลุ่มตัวอย่างจนกระทั่งถูกจับกุมสำหรับผู้ค้ารายย่อยที่มีพัฒนาการมาจากการเงินผู้เสพ ผู้ค้ารายย่อยที่มีความจำเป็นทางเศรษฐกิจและผู้ค้ารายย่อยที่มีพฤติกรรมอาชีพมีระยะเวลาในการค้ายาเสพติดกระทั่ง ถูกจับกุมไม่เกิน 1 ปี เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามผู้ค้ารายย่อยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีระยะเวลาในการเข้าสู่กระบวนการเป็นผู้ค้ารายย่อยจนกระทั่งถูกจับกุมสูงสุดไม่เกิน 10 ปี

แหล่งในการซื้อขายยาเสพติดของผู้ค้ารายย่อยกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าผู้ค้ารายย่อยที่มีพฤติกรรมค้าเป็นอาชีพจะซื้อจากผู้ผลิตหรือผู้ค้ารายใหญ่ในภาคเหนือ ในขณะที่ผู้ที่เป็นผู้ค้ารายย่อยที่ค้ายาเสพติด เนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และผู้ที่พัฒนาการจากผู้เสพจะซื้อขายยาเสพติดโดยการสั่งซื้อด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามมีผู้ค้ารายย่อยบางส่วนที่มีการสั่งซื้อยาเสพติดทางโทรศัพท์ โดยมีรูปแบบการชำระเงิน คือ การรับยาเสพติดก่อนแล้วค่อยชำระเงินมากกว่าการชำระด้วยเงินสดในขณะที่ซื้อ และการชำระโดยการแลกเปลี่ยนสิ่งของ

กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของผู้ค้ารายย่อยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการซื้อขายยาเสพติด ได้แก่ ผู้เสพ และผู้ค้ารายย่อย นอกจากนี้ยังสามารถจำแนกตามประเภทอาชีพของลูกค้า ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา แรงงานรับจ้าง ผู้ขับรถรับจ้าง ผู้เที่ยวสถานเริงรมย์หรือประกอบอาชีพในสถานเริงรมย์ ลูกเรือประมง กลุ่มบุคคลทั่วไปในสังคม ผู้ค้ารายย่อยกลุ่มตัวอย่างแบ่งเกรดลูกค้าตามการชำระเงิน และปริมาณยาเสพติดที่สั่งซื้อเป็น 3 ประเภท คือ ลูกค้าชั้นดี ลูกค้าชั้นปานกลาง และลูกค้าชั้นเลว โดยพิจารณาจากการชำระเงินสด หรือผ่อนชำระ แต่ไม่เป็นหนี้ค้าง สั่งซื้อยาเสพติดในปริมาณมากจะถือว่าเป็นลูกค้าชั้นดีจะได้สิทธิพิเศษ คือ บริการส่งยาเสพติดและการลดราคาให้

สรุป สาเหตุของการติดยาเสพติด หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลที่ผลักดันให้ไปติดยาเสพติดได้อย่างหนึ่ง ดังนี้ 1) เหตุจากการอยากทดลอง 2) เหตุจากการถูกชักชวน 3) เหตุจากการถูกหลอกลวง 4) เหตุจากความคะนองบุคคล 5) เหตุเกิดจากปัญหาครอบครัว และ 6) ติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

3. แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด

3.1 มาตรการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพ

สุวรรณ ชุมพงค์ (2543: 28-29) ได้กล่าวถึง การบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังติดยาเสพติดให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการฟื้นฟูจิตใจเพื่อมิให้กลับไปเสพยาเสพติดอีก ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานได้ดำเนินการตามแนวนโยบายของกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังยาเสพติดไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 การเตรียมการ

แยกผู้ต้องขังที่ติดยาหรือมีประวัติการใช้ยาเสพติดออกจากผู้ต้องขังอื่น โดยการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง จากนั้นให้มีการตรวจสอบสุขภาพเพื่อวางแผนการอบรมด้านสุขอนามัย ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยยาเสพติด ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยของเรือนจำ รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะได้รับตามกฎหมาย

3.1.2 การถอนพิษยา

ผู้ต้องขังมีอาการอยากยา ให้ถอนพิษยาโดยวิธีการหักดิบ หรือให้อดยาทันที โดยไม่จำเป็นต้องใช้สารทดแทน ถ้ามีโรคแทรกซ้อนควรให้การบำบัดรักษาตามอาการจากนั้นให้ผู้ป่วยออกกำลังกายตามสมควร ซึ่งระยะนี้ใช้เวลาประมาณ 10 – 15 วัน

3.1.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพ

ผู้ต้องขังรายใดมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขชุมชนบำบัดให้ทำการฟื้นฟูในลักษณะผสมผสาน ดังนี้

- 1) กายบำบัด ให้ผู้ต้องขังฝึกการบริหารในเวลาเช้าทุกวันๆ ละ 20 นาที ถึง 1 ชั่วโมง หรือตามสภาพร่างกายผู้ต้องขัง เพื่อให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง
- 2) จิตบำบัด เพื่อแก้ไขสภาพจิตใจที่บกพร่องให้คืนสู่สภาพปกติ โดยการอบรมศีลธรรมจรรยาและการฝึกสมาธิ เพื่อให้จิตใจสงบไม่ฟุ้งซ่าน พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ต้องขังโดยทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลแล้วแต่กรณี เพื่อให้มีความเชื่อมั่นที่จะไม่หวนกลับไปเสพยาเสพติดอีก
- 3) อาชีพบำบัด ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถความเหมาะสมด้านร่างกายและความต้องการของแต่ละคน เพื่อให้รู้จักการทำงาน รู้คุณค่าของงานและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษระยะสั้นให้ทำงานที่มีลักษณะผ่อนคลายไม่ตึงเครียด เพื่อให้ผู้ต้องขังมีจิตใจไม่ว้าวุ่น และให้เคยชินกับการทำงาน

3.1.4 การติดตามผลการบำบัดรักษา

การติดตามผลการบำบัดรักษา แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ติดตามผลภายใน เรือนจำหรือทัณฑสถานโดยสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายพฤติกรรม และเปรียบเทียบ โดยวิธีซึ่งนำหน้าผู้ต้องขังว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ และการติดตามหลังพ้นโทษ เพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติโดยให้เจ้าหน้าที่หรือ อาสาสมัคร คุมประพฤติดอกไปเยี่ยมบ้านหรือให้ผู้ต้องขังติดต่อกลับมาโดยใช้โทรศัพท์หรือ จดหมายใช้ระยะเวลาติดตามไม่น้อยกว่า 1 ปี

3.2 มาตรการเสริม

เพื่อเป็นการเสริมสร้างสมรรถนะในการดำเนินงานตามมาตรการต่างๆ ที่กำหนด ไว้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กรมราชทัณฑ์จึงได้กำหนดมาตรการเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาเสพติดขึ้น โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 นำเทคโนโลยีทันสมัยเข้ามาดำเนินการ

นำวิธีการจัดเก็บข้อมูลและการประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์มาใช้ในการ จัดทำประวัติผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ยาเสพติด และผู้ต้องขังคดีความผิดอื่นที่มีส่วน เกี่ยวข้อง หรือเคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ และประสานความร่วมมือในด้านข้อมูลข่าวสาร กับหน่วยงาน ภายนอก เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กรมการปกครอง ฯลฯ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในด้านความเที่ยงตรงของข้อมูลและการขยายผลในด้านการแก้ไขปัญหาเสพติด ของกรมราชทัณฑ์

3.2.2 พัฒนาบุคลากร

- 1) จัดให้มีการอบรม สัมมนา ระดับผู้บริหาร เพื่อให้มีศักยภาพในการ ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบถ้วนทุกด้าน
- 2) พัฒนาบุคลากร โดยการอบรมเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงานในด้านการ บำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างจริงจัง ทั้งในด้านการฝึก วิชาชีพ อาชีวะบำบัด จิตบำบัด และชุมชนบำบัด
- 3) สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติดไว้ใน หลักสูตรการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของกรมราชทัณฑ์
- 4) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ที่ทำหน้าที่ในด้านการแก้ไข ปัญหาเสพติดทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทางด้านข้อมูลข่าวสาร วิชาการ วิทยาการ และพัฒนาบุคลากร

3.2.3 มาตรการพิเศษ

แก้ไขระเบียบกฎหมาย หรือกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อดำเนินการกับผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมรายใหญ่ (1,000 เม็ด) ทั้งผู้ค้า/ผลิต/ลำเลียง ที่จะไม่ให้ปล่อยตัวก่อนพ้นกำหนดโทษ หรือได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการกักโทษ

3.3 แนวคิดการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยนางสุรีย์ประภา ตรีเวช เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2554) กล่าวถึง การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดทั้งด้านสภาพร่างกายและจิตใจให้เลิกยาเสพติดไม่กลับไปเสพซ้ำอีกและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศต่อไปมีกำหนดไว้ 3 ระบบ ดังนี้

1) การบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ (Voluntary System) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดยาเสพติดซึ่งต้องการจะเลิกเสพยา สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 284 แห่งทั่วประเทศ (สำรวจเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2540 กองประสานการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและสารเสพติด กรมการแพทย์) ในส่วนของรัฐบาลมีทั้งสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย เทศบาล และกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 225 แห่ง และสังกัดภาคเอกชนรวม 59 แห่ง โดยวิธีการบำบัดรักษามีทั้งการรักษาแบบแพทย์ปัจจุบันและแผนโบราณ

2) การบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ (Correctional System) เป็นการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดที่ได้ทำผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม และถูกคุมขังในเรือนจำและทัณฑสถาน หรือสถานพินิจ ซึ่งต้องเข้ารับการบำบัดรักษาภายใต้ขอบเขตข้อบังคับกฎหมาย หน่วยงานที่รับผิดชอบได้แก่ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษ กรมราชทัณฑ์ สังกัดกระทรวงมหาดไทย สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน สังกัดศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กระทรวงยุติธรรม

3) การบำบัดรักษาในระบบบังคับ (Compulsory System) เป็นการใช้กฎหมายบังคับผู้ติดยาเสพติดให้เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งขณะนี้ยังไม่มี การนำระบบบังคับดังกล่าวมาใช้ทางปฏิบัติ เพียงแต่มีการเริ่มทดลองให้แต่ยังไม่เปิดเป็นทางการที่อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี และนำวิธีของชุมชนบำบัดแบบเคย์ทอปมาใช้ในการดำเนินการซึ่งถ้าหากดำเนินการบำบัดของกรมคุมประพฤตินี้ใช้ได้ผลแล้วย่อมเป็นการลดภาระต่อกรมราชทัณฑ์ในการรับผู้ต้องขังที่จำนวนน้อยลง

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดจะมีประสิทธิภาพ หรือไม่ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เข้ารับการรักษา ดังนี้

- 1) ผู้ป่วยต้องมีความสมัครใจและพร้อมที่จะเข้ารับการรักษาหากไม่มีแรงจูงใจในการบำบัดรักษา ก็ต้องพยายามทำให้เกิดแรงจูงใจที่ต้องการบำบัดรักษา
- 2) ผู้รักษาต้องมีความรู้และประสบการณ์ในการบำบัดรักษาและต้องเข้าใจสภาพจิตใจและมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ป่วย ต้องไม่มองผู้ป่วยเป็นที่น่ารังเกียจแต่ควรจะเข้าใจฤทธิ์ของยาเสพติดของตัวยาที่สำคัญของผู้ป่วยต้องกลับไปใช้อีก และต้องมองว่าผู้เสพเป็นผู้ป่วยต้องได้รับการบำบัดรักษา

สรุป แนวคิดการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ได้แก่ 1) การบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ 2) การบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ และ 3) การบำบัดรักษาในระบบบังคับ

3.4 การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดคดียาเสพติด

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ประจำปี 2554 ได้กำหนดจัดการฝึกอบรมผู้ต้องขังที่ได้รับการตัดสินใจให้จำคุกอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน ตามแผนปฏิบัติการพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีสภาพพื้นฐานการศึกษา ฐานะ ครอบครัว อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกัน และส่วนใหญ่ผู้ต้องขังก่อนต้องโทษจะไม่มีอาชีพที่แน่นอน ฐานะยากจน ครอบครัวแตกแยก ฉะนั้น เมื่อผู้ต้องขังเข้าไปอยู่ในการควบคุมดูแลของกรมราชทัณฑ์ การอบรมแก้ไข และฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ต้องปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์จึงได้ดำเนินการดำเนินการอบรมแก้ไขพัฒนาฟื้นฟูพฤติกรรมที่บกพร่องและสังคมไม่พึงปรารถนาของบุคคลดังกล่าว ให้กลับเป็นบุคคลที่สังคมพึงปรารถนาโดยมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- 1) การฝึกอบรมจิตภาวนา (Mental Development) เป็นการพัฒนาจิตใจให้ผู้ต้องขังมีความอดทน มีสมาธิ มีความตั้งใจมั่น มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีความสามารถ มีความพร้อมที่จะทำงานได้โดยไม่มีความผิดพลาดบกพร่อง โดยกรมราชทัณฑ์จะจัดเวลาสถานที่ และคัดเลือกผู้ต้องขังเพื่อให้ฝึกอบรมจิตภาวนาเป็นประจำ ตามความต้องการและความเหมาะสมแก่ผู้ต้องขัง

- 2) การให้การศึกษายาสามัญ ได้จัดในรูปแบบการศึกษาผู้ใหญ่ตามหลักสูตรการศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติจำแนกการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 สอนให้อ่านออก เขียนได้ หรือเทียบเท่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ระดับ 2 เทียบเท่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ระดับ 3 เทียบเท่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระดับ 4 เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ส่วนผู้ต้องขังจะได้ศึกษาในระดับนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานการศึกษาเดิมของผู้ต้องขัง

3) การให้การศึกษาสายวิชาชีพ การศึกษาวิชาชีพของผู้ต้องขัง กรมราชทัณฑ์จัดให้ในรูปแบบของการศึกษาผู้ใหญ่ตามหลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาสายสามัญ เมื่อผู้ต้องขังเรียนจบหลักสูตรแล้ว มีสิทธิสมัครสอบเพื่อเข้ารับประกาศนียบัตรตามสาขาวิชานั้นๆ วิชาชีพที่เปิดสอนมีหลายสาขา เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างสี ช่างเครื่องยนต์ ช่างเรียงพิมพ์ เป็นต้น เรือนจำหรือทัณฑสถานแต่ละแห่งจะเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังเลือกเรียนวิชาชีพได้ตามความถนัดและตามความสนใจ

4) การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ เรือนจำหรือทัณฑสถานจะเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง เช่น ทางธรรมศึกษา การควบคุมตามประเพณี ปัญหาเสพติด เป็นต้น เพื่อให้ผู้ต้องขังได้รับความรู้เบื้องต้น สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ทั้งขณะต้องโทษและเมื่อพ้นโทษไปแล้ว

5) การอบรมเนื่องในวันสำคัญ เป็นการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ต้องขังตลอดจนจัดกิจกรรมต่างๆ เนื่องในวันสำคัญเพื่อปลูกฝังความรักชาติ ศาสนา และสังคมส่วนรวม ให้รู้จักพื้นฐานการจัดกิจกรรมกลุ่ม การทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อปรับตัวให้อยู่กับสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุขเมื่อพ้นโทษออกไป

6) การให้การศึกษาทางธรรมศึกษา จัดให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาทางธรรม ศึกษาตามหลักสูตรของกรมการศาสนา จำแนกออกเป็น 3 ระดับ ระดับธรรมศึกษาตรี ระดับธรรมศึกษาโท และระดับธรรมศึกษาเอก เรือนจำหรือทัณฑสถานจะเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่สนใจทางธรรมศึกษาให้ศึกษาตามความต้องการและความสนใจ

7) การอบรมก่อนปล่อยตัวจากเรือนจำ ผู้ต้องขังจะได้รับการอบรม ชี้แจงข้อพึงปฏิบัติเงื่อนไขต่างๆ ก่อนได้รับการปล่อยตัว เพื่อจะได้นำไปเป็นหลักปฏิบัติเมื่อพ้นโทษไปแล้ว เช่น เงื่อนไขความประพฤติ การทำบัตรประชาชน การเกณฑ์ทหาร สภาพสังคมในปัจจุบัน และหลักการปฏิบัติตน เป็นต้น

8) การฝึกทักษะในทางวิชาชีพ เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้ต้องขังทำงาน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการฝึกวิชาชีพ กรมราชทัณฑ์ได้จัดให้แก่ผู้ต้องขังทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดเมื่ออยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถานเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการทำงาน มีความรู้วิชาชีพติดตัว และเพื่อเหตุผลทางการปกครองและรักษาระเบียบวินัย ทำให้ผู้ต้องขังไม่คิดฟุ้งซ่าน กระทบกระวายเป็น หรือคิดฝ่าฝืนระเบียบ เรือนจำหรือทัณฑสถานแต่ละแห่งจะมีการฝึกวิชาชีพและการทำงานของผู้ต้องขังไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพท้องถิ่นที่เรือนจำหรือทัณฑสถานนั้นๆ ตั้งอยู่ และวัตถุประสงค์ที่จะนำมา

ฝึกวิชาชีพต้องเป็นวัสดุในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษไปแล้วสามารถประกอบอาชีพที่ฝึกอบรมมานั้นได้

9) การส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำหรือทัณฑสถาน นักโทษเด็ดขาดที่มีความประพฤติดี จะได้รับการคัดเลือกให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำหรือทัณฑสถาน โดยได้รับลดวันต้องโทษจำคุกเท่ากับวันที่ออกไปทำงานสาธารณะ และถ้าหากงานนี้มีผลประโยชน์ตอบแทน จะได้รับเงินปันผลตอบแทนด้วย เป็นการฟื้นฟูจิตใจให้ผู้ต้องขังฝึกการทำงานภายนอกกับสังคม และเป็นการพัฒนาจิตใจให้รู้จักการทำงานเพื่อส่วนรวม

10) การให้การศึกษาทางอากาศ จัดทำวีดีโอเทป วิทยุเทป ในเรื่องต่างๆ เช่น ด้านกีฬา ด้านอาชีพ ประวัติบุคคลสำคัญ ธรรมะ เป็นต้น นำไปเผยแพร่ในเรือนจำหรือทัณฑสถานเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องขังและเป็นความบันเทิง คลายความเครียด ตลอดจนได้รับความรู้ด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น โดยใช้เวลาวางช่วงต่างๆ เช่น ก่อนเวลานอน วันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันสำคัญ เป็นต้น

สรุป การอบรมแก้ไขและฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขัง มีการดำเนินการ ดังนี้ 1) การฝึกอบรมจิตภาวนา 2) การให้การศึกษาสายสามัญ 3) การให้การศึกษาสายวิชาชีพ 4) การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ 5) การอบรมเนื่องในวันสำคัญ 6) การให้การศึกษาทางธรรมศึกษา 7) การอบรมก่อนปล่อยตัวจากเรือนจำ 8) การฝึกทักษะในทางวิชาชีพ 9) การส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำหรือทัณฑสถาน และ 10) การให้การศึกษาทางอากาศ จัดทำวีดีโอเทป วิทยุเทป ในเรื่องต่างๆ

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้นำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดให้ทางเรือนจำจัดเพื่อแก้ไขและฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขัง มาปรับเพื่อให้สะดวกต่อการปฏิบัติ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการฝึกอบรม ประกอบด้วย การอบรมจิตภาวนา การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ การอบรมเนื่องในวันสำคัญ การอบรมก่อนปล่อยตัวจากเรือนจำ 2) ด้านการให้การศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาสายสามัญ การศึกษาสายอาชีพ ธรรมศึกษา และการให้การศึกษาทางอากาศ จัดทำวีดีโอเทป วิทยุเทป ในเรื่องต่างๆ และ 3) ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ

3.5 การป้องกันการกลับไปเสพยาใหม่

Frank (1951 : 92 ; อ้างถึงใน สุเทพ คงบำรุง, 2551 : 50) กล่าวถึง การดำเนินการระหว่างผู้ต้องขังถูกควบคุมอยู่ในเรือนจำว่า ต้องพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้กระทำความผิดประสบกับสิ่งที่จะทำลายคุณลักษณะประจำตัวของเขา เพราะคนเรานั้นมีโอกาสเลวลงได้มากกว่าดี การจำแนกคุณลักษณะผู้ต้องขัง เป็นการวินิจฉัยวางแผนและการปฏิบัติในด้านการบำบัดรักษาและการแก้ไข

ปรับปรุงผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นยังเป็นวิธีในการช่วยปรับปรุงโครงการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมอยู่ในเรือนจำจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัว

สมาคมกรมราชทัณฑ์แห่งสหรัฐอเมริกา (The American Correctional Association, 1972 : 485 – 489 ; อ้างถึงในการประชุมประจำปีของสมาคมอาชญาวิทยาแห่งสหรัฐอเมริกา กองประชาสัมพันธ ฌ 30 พ.ย. 2553) ประกาศระเบียบที่ต้องยึดถือในทางปฏิบัติว่าศาสนาเป็นวัตถุประสงค์ในการสร้างขวัญและชีวิตใหม่ของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะอนุศาสนาจารย์จะให้ศาสนาเป็นเครื่องมือในการอบรมให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ต้องขัง โดยให้ผู้ต้องขังมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ของขบวนการแก้ไข อนุศาสนาจารย์จะเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ต้องขัง กับศาสนาที่ชุมชนนับถือ

ฝ่ายสนับสนุนสำนักงาน โครงการจัดการองค์ความรู้เรื่องยาเสพติด กล่าวถึง การป้องกันการกลับไปเสพยาใหม่ (Relapse prevention) ดังนี้

1) ให้คำปรึกษา ต้องเป็นที่เลี้ยงให้คำปรึกษาอยู่ตลอดเวลาในระยะยาวที่สุดเท่าที่จะทำได้ในเรื่องต่างๆ ที่จะเป็นสถานการณ์เสี่ยงต่อการกลับไปเสพยาใหม่ เช่น หางานทำไม่ให้ตัวเองว่างหรือเสี่ยงจากผู้เสพยาผู้ค้า เป็นต้น

2) สถานที่พักพิง สำหรับคนป่วยที่ยังไม่พร้อมที่จะออกไปใช้ชีวิตในสังคมโดยเน้นให้ผู้ป่วยอยู่เป็นกลุ่ม และร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ หรือการใช้ Therapeutic Community (TC)

3) ศาสนาบำบัด นำคนมาอยู่ในสถานที่เฉพาะและให้คำปรึกษา คำสอน ศาสนา เพื่อให้มีความคิดที่จะทำในสิ่งที่ดี และหยุดใช้สารเสพติด

4) สมุนไพร ผิงเจ้ม เป็นการทำให้อาการขาดยาหยุดไป แต่ไม่ได้เป็นวิธีที่ดีที่สุด

5) การใช้ Methadone maintenance คือ ให้กินเมทาโดนไปเรื่อยๆ เพราะโดยธรรมชาติของเมทาโดนจะออกฤทธิ์ได้นาน 1 วัน ทำให้ผู้ป่วยกินเพียงวันละ 1 ครั้ง จึงสามารถประกอบกิจกรรมประจำวันได้เป็นปกติ คุณภาพชีวิตโดยรวมจะดีขึ้นแต่ปัจจุบันนี้เป็นปัญหาเพราะขัดกับกฎของกระทรวงสาธารณสุข ที่จะต้องกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เช่น 7 วัน หรือ 21 วัน แล้วจะต้องหยุดถือว่าครบกำหนดแล้ว อีกประการหนึ่งคือ การให้เมทาโดนต้องคำนึงถึงปริมาณที่ผู้ป่วยต้องการอย่างเพียงพอ เช่นผู้ป่วยแต่ละรายต้องการในปริมาณไม่เท่ากันที่จะทำให้อาการขาดยาหมดไป แต่ปัจจุบันของเรายังมีแนวโน้มที่จะให้ทุกคนในปริมาณเท่ากัน

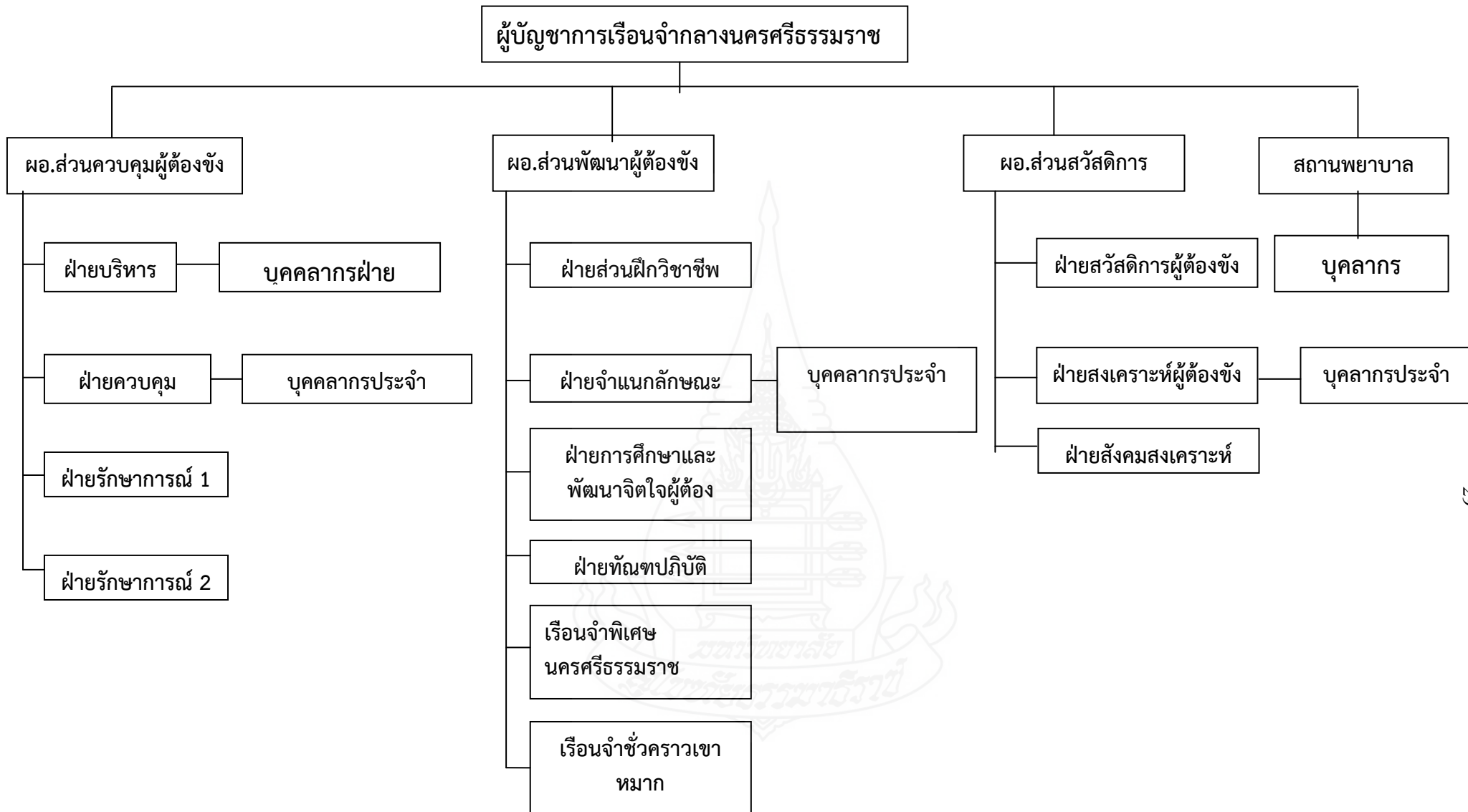
สรุป การป้องกันการกลับไปเสพยาใหม่ โดยวิธีการแก้ไขปรับปรุงผู้ต้องขังในระหว่างคุมขัง ต้องจัดให้มีโครงการต่างๆ หลายโครงการเพื่อให้เหมาะสมกับอุปนิสัยของผู้ต้องขัง เช่น การให้บริการทางการศึกษา ในการปฏิบัติในด้านการบำบัดรักษาและการแก้ไขปรับปรุงผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล ซึ่งการป้องกันการกลับไปเสพยาใหม่ ดังนี้ 1) ให้คำปรึกษา 2) สถานที่พักพิง 3) ศาสนาบำบัด 4) สมุนไพร ผิงเจ้ม และ 5) การใช้ Methadone maintenance ไปเรื่อยๆ

4. ข้อมูลพื้นฐานของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

4.1 โครงสร้างองค์กร ประกอบไปด้วยผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสูงสุดในการบริหารงานประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- 1) ส่วนควบคุมผู้ต้องขังประกอบไปด้วย
  - ผู้อำนวยการส่วนควบคุมผู้ต้องขัง
  - หัวหน้าฝ่ายบริหาร
  - หัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขัง
  - หัวหน้าฝ่ายรักษาการณ์ 1
  - หัวหน้าฝ่ายรักษาการณ์ 2
  - บุคลากรประจำ
- 2) ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ประกอบไปด้วย
  - ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง
  - หัวหน้าฝ่ายส่วนฝึกวิชาชีพ
  - หัวหน้าฝ่ายจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง
  - หัวหน้าฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจผู้ต้อง
  - หัวหน้าฝ่ายทัศนทปฏิบัติ
  - เรือนจำพิเศษนครศรีธรรมราช
  - เรือนจำชั่วคราวเขาหมาก
  - บุคลากรประจำ
- 3) ส่วนสวัสดิการประกอบไปด้วย
  - ผู้อำนวยการส่วนสวัสดิการ
  - หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการผู้ต้องขัง
  - หัวหน้าฝ่ายสงเคราะห์ผู้ต้องขัง
  - หัวหน้าฝ่ายสังคมสงเคราะห์
  - บุคลากรประจำ
- 4) สถานพยาบาล
  - บุคลากรสถานพยาบาล

โครงสร้างขององค์กรดังแสดงในแผนภาพที่ 2.

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างขององค์กร

4.2 อำนาจหน้าที่ของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชปฏิบัติงานตามพันธกิจ ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

- 1) ควบคุมผู้ต้องขังด้วยความเป็นมืออาชีพ
- 2) แก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองที่มีคุณประโยชน์ต่อการ

พัฒนาประเทศจากพันธกิจดังกล่าวเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้กำหนดภารกิจไว้ดังนี้

ภารกิจที่ 1 การควบคุมผู้ต้องขัง มีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- 1) ปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งที่เกี่ยวข้องกันให้มั่นคงและปลอดภัย
- 2) จัดบุคลากรในการควบคุมให้ตรงตามตำแหน่งหน้าที่ ความรู้ ความสามารถ
- 3) ย้ายและจำแนกผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข
- 4) นำเทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมมาช่วยในการบริหารงาน

ภารกิจที่ 2 การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง มีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- 1) ปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ให้การศึกษาและฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง
- 2) ยกย่องมาตรฐานความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังให้ดีขึ้น
- 3) นำการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในชุมชนมาใช้

ภารกิจที่ 3 การเสริมสร้างสมรรถนะการบริหารงานราชทัณฑ์ มีแนวทางในการ

ปฏิบัติดังนี้

- 1) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับงานในหน้าที่ มีศักยภาพ

ในการปฏิบัติงาน

- 2) พัฒนาระบบงานให้เหมาะสมกับความเป็นจริง
- 3) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานเพื่อสร้างความเข้าใจภารกิจและบทบาทของ

เรือนจำ

4.3 อัตรากำลัง

เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชมีอัตรากำลัง 2 ประเภท คือ ข้าราชการประจำ และ พนักงานราชการ/ลูกจ้าง ปฏิบัติงานเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 2.1 แสดงอัตรากำลังข้าราชการประจำเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ประเภทตำแหน่ง	ระดับ	จำนวนข้าราชการ		
		ชาย	หญิง	รวม
อำนวยการ	สูง	1	-	1
	ชำนาญการพิเศษ	1	-	1
วิชาการ	ชำนาญการ	33	12	45
	ปฏิบัติการ	7	-	7
	อาวุโส	1	-	1
ทั่วไป	ชำนาญงาน	46	11	57
	ปฏิบัติงาน	38	-	38
	รวม	127	23	150

โครงสร้างกรอบอัตรากำลัง จำนวน 174 คน ณ 12 พฤศจิกายน 2555

ที่มา : WWW. Correct. go.th/ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนพนักงานราชการและลูกจ้างประจำเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

พนักงานราชการ	ลูกจ้าง	จำนวน(คน)
พนักงานราชการ(ชาย)	-	11
พนักงานราชการ(หญิง)	-	9
-	ลูกจ้างประจำ	3
-	ลูกจ้างชั่วคราว	4
-	พนักงานขับรถยนต์	3
-	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	1
-	ยามประจำป้อม	9
-	รวม	40

ข้อมูล ณ 12 พฤศจิกายน 2555

ที่มา : WWW. Correct. go.th/ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรจิตร ขวัญจำ (2539) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพ ในเรือนจำกลางนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการการศึกษาวิชาชีพ โดยรวมของผู้ต้องขังจำแนกตามสถานที่ตั้งเรือนจำ เรือนจำนครนายกมีความคิดเห็นต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพอยู่ในระดับมาก จำแนกตามอายุ ช่วงอายุ 18-40 ปี และอายุ 40-60 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการการศึกษาวิชาชีพฝึกอบรมระยะสั้น และหลักสูตรกลุ่มสนใจ จำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสสา แก้วปติ (2548) ศึกษา พฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้เสพยาเสพติดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาของผู้เสพยาเสพติด และแนวคิดรวมทั้งพฤติกรรมของกลุ่มผู้เสพยาเสพติดในเขต เทศบาลนครนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเสพยาเสพติด ส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปี อายุโดยเฉลี่ย 23 ปี เป็นเพศชาย ร้อยละ 87.7 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 56.6 สถานภาพโสด ร้อยละ 67.9 อาชีพ รับจ้าง ร้อยละ 72.6 รายได้ต่อเดือน 3,000-6,000 บาท ร้อยละ 46.2 ด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ผู้ใช้ยาเสพติดอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 36.8 บิดามารดาส่วนใหญ่ มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ 3,000-6,000 บาท ร้อยละ 54.7 สภาพสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนที่มีการขาย เสพยาเสพติด ร้อยละ 43.4 บุคคลที่ผู้เสพพึ่งพาอาศัยและเคารพนับถือเป็นบิดาและมารดา ร้อยละ 36.8 การใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่เริ่มใช้ยาเสพติดอายุ 18 ปี ชนิดของยาเสพติดเป็นยาบ้า ร้อยละ 90.6 และมักเสพโดยการสูบ ร้อยละ 68.9 ปริมาณการใช้ยา 1-2 เม็ดต่อวัน ร้อยละ 53.8 และระยะเวลาใช้ยา 1-2 ปี ร้อยละ 41.5 สาเหตุที่ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่จากเพื่อนชน ร้อยละ 49.1 มักใช้ยาเสพติดร่วมกับบุหรี่ ร้อยละ 56.6 สาเหตุที่ต้องการเลิกยาและออกมารายงานตัวครั้งนี้ เพราะกลัวถูกลงโทษ ร้อยละ 68.9 ผู้เสพมีคดียาเสพติด 1 ครั้ง ร้อยละ 51.9 และผลการตรวจปัสสาวะไม่พบสารเสพติด ร้อยละ 91.5 เนื่องจากส่วนใหญ่หยุดเสพแล้ว จากการสนทนากลุ่ม พบว่า

ผู้เสพยาเสพติดมีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันไป ส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่แตกแยก ขาดความอบอุ่นและไม่มีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว สาเหตุที่ใช้ยาเสพติดมักจะตามเพื่อน และมีปัจจัยที่เอื้อโดยต้องหาเลี้ยงชีพเอง ตั้งแต่เด็กและประกอบอาชีพใช้แรงงานที่จำเป็นต้องใช้ยากระตุ้น แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มสนทนาส่วนใหญ่ยังเห็นว่าตนเองมีคุณค่า มีความหวังมีเป้าหมายในชีวิตชัดเจน อยากเลิกเสพยาและเป็นที่ยอมรับในสังคม สรุป ผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้เสพยาเสพติด ทำให้ทราบปัจจัยที่เอื้อต่อการเสพยา สามารถนำไปใช้ในการวางแผนงานในการป้องกันการเสพยา

และบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติด ควรศึกษาต่อเนื่องถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้เสพยาเสพติด ที่ได้รับการบำบัดรักษาและกลับมาใช้ยาเสพติดซ้ำอีก

เวชยันต์ ลูกอินทร์ (2544) ศึกษาปัญหาพิเศษปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์ กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำกลางสมุทรปราการ จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่กระทำผิดครั้งแรกในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินผลมาจากการติดยาเสพติด ประกอบอาชีพรับจ้างมีรายได้น้อย มีการศึกษาดำ กระทบความผิดโดยอารมณ์ ชั่ววูบ สภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดย่านอุตสาหกรรม การระบาดของยาเสพติดในชุมชนมีมากซึ่งเอื้อต่อการกระทำผิด ส่วนการกระทำผิดซ้ำผู้ต้องขังส่วนใหญ่เมื่อพ้นโทษจะกลับไปอยู่กับครอบครัวและอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมชุมชนแออัดแหล่งระบาดของยาเสพติดและชอบดื่มสุรา กระทำผิดโดยอารมณ์ชั่ววูบ

จักรี สุนทโร (2545) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่มีผล ต่อการกระทำ ความผิดในคดียาเสพติด (ยาบ้า) ของเด็กและเยาวชนชายในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและ เยาวชนกลาง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา นั้ถือศาสนา พุทธ อายุขณะกระทำความผิดระหว่าง 15-17 ปี ภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร เป็นโสด ไม่ได้ ประกอบอาชีพและไม่มีรายได้ มีอุปนิสัยใจเย็น มีเหตุผล เมื่อมีเวลว่างมักจะออก กำลังกายและ เล่นกีฬา

2) ปัจจัยทางด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพี่น้อง 3-4 คน บิดามารดาสมรสแล้วอยู่ด้วยกัน สัมพันธภาพในครอบครัวทะเลาะเบาะแว้ง กันเป็นประจำ มีฐานะทางบ้านยากจน มีที่อยู่อาศัยเป็นห้องเช่าหรือบ้านเช่า สภาพแวดล้อม ของที่อยู่อาศัย เป็นชุมชนเมืองและชุมชนแออัด บิดามารดาเกี่ยวข้องกับการทำงาน กลุ่ม ตัวอย่างถูกอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ระเบียบ คุณค่าหรือตบตี และมีบิดาที่กินเหล้าหรือดื่ม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ

3) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด (ยาบ้า) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็น ว่าการที่บิดามารดาร์กไม่เท่ากัน การทะเลาะเบาะแว้งหรือความแตกแยกในครอบครัว การขาด บุคคลคอยให้การอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอน ปัจจัยเกี่ยวกับความยากจนหรือการขาด รายได้ ปัจจัยที่ เกี่ยวกับการที่ไม่ได้รับการศึกษาหรือได้รับการศึกษาน้อย การขาด ความรักความอบอุ่นและความ ผูกพันในครอบครัว การมีที่พักอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการเสพ การขายและการจำหน่ายยาเสพติด รวมถึงการที่พ่อแม่ พี่น้องในครอบครัวเคยกระทำผิด ในคดียาเสพติด ปัจจัยในด้านต่างๆ เหล่านี้มี ผลต่อการกระทำผิดความผิดในคดียาเสพติด (ยาบ้า) ของเด็กและเยาวชนชาย ข้อเสนอแนะควร ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัว โดยส่งเสริม ให้สมาชิกในครอบครัวตระหนัก ถึงสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัวของตนเองด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่นและความผูกพันซึ่ง

กันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดามารดาจะต้องปฏิบัติตน ให้ดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดควรมีมาตรการในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่แพร่ระบาดอยู่ในสังคมให้หมดไป ด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยและโทษของยาเสพติดแก่สมาชิกในสังคม

อากาศิรี สุวรรณานนท์ และคณะ(2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่บุคคลที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า

1) มุมมองผู้ติดยาเสพติดซ้ำต่อตนเองในด้านจุดเด่น จุดด้อย ซึ่งข้อมูลที่ใดที่เกี่ยวข้องกับนิสัย อารมณ์ และบุคลิกภาพ ส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก คือ จุดเด่นของผู้ติดยาเสพติดซ้ำ เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง เข้ากับคนอื่นและเพื่อนได้ดี มีเพื่อนมาก พฤติกรรมทั้งหมดเป็นความต้องการของบุคคลที่ต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีและไม่ถูกปฏิเสธ จุดด้อยของผู้ติดยาเสพติดซ้ำ เป็นคนหัวอ่อน ใจอ่อน เชื้อคนง่าย ชอบตามเพื่อน ใจร้อน โกรธง่าย เกือบตัว ชอบคิดตัดสินใจคนเดียวมีนิสัยด้านลบ คือ ไม่ชอบแสดงออก มีโลกส่วนตัว ก้าวร้าว อ่อนไหวและโกรธง่าย มีอารมณ์ด้านลบ คือ อารมณ์ร้อน ใจร้อน และคิดมาก มีบุคลิกภาพด้านลบ คือ เกือบตัว อ่อนไหว ชอบอยู่กับเพื่อน แต่เวลาใช้ยาเสพติดชอบอยู่คนเดียว จุดด้อยทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเลี้ยงดู ซึ่งเป็นแบบตามใจแบบเข้มนวด และแบบให้คิดตัดสินใจเอง รวมถึงการมีวัฒนธรรมในครอบครัวที่มีการสูบบุหรี่ดื่มสุรา ของคนในครอบครัว ทำให้ผู้ติดยาเสพติดซ้ำรู้สึกว่ามีใคร ๆ ก็ใช้ยาเสพติดกัน จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดแรงจูงใจแห่งพฤติกรรม อันส่งผลต่อบุคลิกภาพของผู้ติดยาเสพติดซ้ำ

2) ความฝัน เป้าหมาย ความสำเร็จในชีวิต และความภูมิใจ ผู้ติดยาเสพติดซ้ำมีความฝัน มีเป้าหมาย ความสำเร็จในชีวิตและความภูมิใจที่ต่ำลงอย่างสิ้นเชิง ความฝันที่ตรงกับเป้าหมายของผู้ติดยาเสพติดซ้ำได้แก่ ต้องการหางานสุจริต แต่ยังขาดการแนะนำหรือวางแผนจากผู้ปกครอง ทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ รongลงมา ผู้ติดยาเสพติดซ้ำจะไม่มีความฝัน ไม่มีเป้าหมายในชีวิต ในด้านความสำเร็จ อันดับแรก คือการทำงานเลี้ยงตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับความภูมิใจซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานทางจิต ดังนั้นหากต้องการสร้างความภูมิใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดซ้ำต้องทำการสร้างแรงจูงใจโดยแรงจูงใจสัมพันธ์กับพฤติกรรม เป้าหมายและความทะเยอทะยาน การให้ผู้ติดยาเสพติดซ้ำวางเป้าหมายในชีวิต เป็นการสร้างแรงจูงใจเบื้องต้น การแนะนำให้ไปสู่เป้าหมาย กระตุ้นให้คิดว่าว่าจะถึงเป้าหมายต้องพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง และหาทางแก้ปัญหานั้นจะพบ

เหตุการณ์ นั้นๆ จะเป็นการช้ วยป อกกัน ไม่ให้ผู้ติดยาเสพติดซ้ำหวนกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำได้

3) ความสุข ความทุกข์ และการแก้ ปัญหาในชีวิต ความสุขในชีวิตของผู้ติดยาเสพติดซ้ำ ส วนใหญ่ คือการได อยุ ร วมกันกับครอบครัว ซึ่งแสดงว่าในส่วนลึก ผู้ ตดยาเสพติดยังให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อน ทั้งนี้ ปัจจัยที่ทำให้ เกิดความสุขและทุกข์ นั้น เป็น ผลจากการกระทำของผู้ ตดยาเสพติดซ้ำ โดยผู้ติดยาเสพติดซ้ำส่วนใหญ่ มองความสุข ความทุกข์ เป็นเรื่องที่เกิดจากความพอใจของตนเองเป นสำคัญ โดยไม่ คำนึงว่า ตนเองมีส วนทำให้คนรอบข้ วมเกิดความสุขหรือความทุกข์ ในอดีตผู้ติดยาเสพติดซ้ำ ส วนใหญ่ มีวิธีการแก ป ญหา โดยการไปหาเพื่อน เกี่ยวกับเพื่อน ใช้ ยาเสพติดกับเพื่อน หรือเก็บตัวอยู่คนเดียว ไม่ ปรึกษาใคร สอดคล้องกับสาเหตุของการติดยา ในปัจจุบันผู้ติดยาเสพติดซ้ำ ส วนใหญ่ มีวิธีการแก ไขปัญหาโดยวิธีปรึกษากับคนในครอบครัวหรือคนรัก เพื่อนที่ไว้ ใจ และเจ้าหน้าที่ในสถานบำบัด

4) คนที่รักและไว้ วางใจ คนที่ศรัทธาและยึดเหนี่ยวจิตใจ และผู้ติดยาเสพติดซ้ำที่สามารถเลิกยาเสพติดได้ ส วนใหญ่ มีแม่ เป นคนที่รักและไว้ วางใจมากที่สุด ซึ่งบุคคลที่กลุ่ม มตัวอย วมรักและไว้ วางใจขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูตั้งแต่เด็ก ในกรณีที่ครอบครัวแตกแยก กลุ่ม มตัวอย วมจะไว้ใจพี่น้องในครอบครัว หรือคนที่เลี้ยงดูมาตั้งแต่ เล็กมากที่สุด รองลงมาจะเป็น นคนรัก ญาติพี่น้อง แสดงว่าสถาบันครอบครัวยังมีความสำคัญ เป นที่รักและไว้ วางใจของผู้ ตดยาเสพติดมากที่สุด

พิรศักดิ์ วงศ์ธนเวทย์ (2554) ได้ศึกษา เรื่อง การกระทำความผิดฐานคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดสุโขทัย ผลการศึกษาพบว่า

1) ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องโทษคดีครอบครองยาเสพติดไว้เพื่อจำหน่าย และส่วนใหญ่ ต้องโทษคดียาเสพติดครั้งแรก

2) ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้กระทำความผิด พบว่า ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่กลุ่มเพื่อนชักชวนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

3) ผลการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด พบว่า ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ เชื่อว่าการเสพยาเสพติดจะทำให้มีพลังในการทำงาน ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น เสพครั้งแรก เพราะอยากรู้อยากลอง

ชาญคุณิต กฤตยา และสุริยะ มณี (2553) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำ คดียาเสพติด กรณีศึกษาผู้กระทำความผิดร้ายแรงและมีโทษสูงต้องดูแลเป็นพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า

1) ภูมิหลังทางสังคมของผู้กระทำผิด กลุ่มตัวอย่างผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 37 ปี มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา นับถือศาสนาพุทธ ลักษณะการประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาอาชีพรับจ้าง ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองประสบปัญหาค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพมีหนี้สินมาก

2) ประวัติการกระทำผิดที่ผ่านมาของผู้กระทำผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยถูกจับกุมในคดีอื่นๆ ได้แก่ คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เพศ พระราชบัญญัติอาวุธปืน และความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย มาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง

3) ผลการทดสอบความสัมพันธภาพการส่งผลกระทบต่อกรกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดในรูปแบบการวิเคราะห์การผันแปร พบว่า ปัจจัยด้านการควบคุมตัวเอง ปัจจัยด้านการมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ปัจจัยด้านความผูกพันกับครอบครัว ปัจจัยด้านความเชื่อทางศาสนา ปัจจัยด้านการปฏิเสธความรับผิดชอบที่เกิดขึ้น และปัจจัยด้านจำนวนเพื่อนหรือเครือข่ายในการกระทำผิด ปัจจัยด้านอายุปัจจุบันและการศึกษา มีผลกระทบต่อกรกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นราทิพย์ ศิริบุญ และคณะ (2545) ได้ทำการวิจัยประเมินโครงการฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ติดยาเสพติด กรณีศึกษา โรงเรียนสงครามพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่สามารถบำบัดและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตของผู้ติดยาเสพติดได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้เข้ารับการบำบัดส่วนใหญ่สามารถกลับสู่ชุมชนดำเนินชีวิตตามปกติและหางานทำได้ ประการสำคัญ คือส่วนใหญ่ไม่กลับมาเสพยาเสพติดอีก

สุวัฒน์ ชุมพงค์ (2543) ได้วิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในรูปแบบชุมชนบำบัด ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังที่มีช่วงอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่อายุมากเห็นด้วยมากกว่าผู้ต้องขังที่มีอายุน้อย ผู้ต้องขังที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วีระชัย เหล่าลงอินทร์ และคณะ (2552) ได้วิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 53.60 เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.96 โสด ร้อยละ 50.70 จบมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 30.40 ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 71.00 ฐานะทางครอบครัว ระดับปานกลาง ร้อยละ 72.50 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 56.50 และอยู่ในหมู่บ้านชนบท ร้อยละ 47.80

2) สภาพแวดล้อมการดำรงชีวิตนอกเรือนจำที่ผู้ต้องขังทำความผิดติดคุกซ้ำ 3 อันดับแรก คือ เศรษฐกิจของครัวเรือนมีรายได้ต่ำ รายได้ไม่แน่นอนจากการรับจ้างทั่วไป สภาพทางกายภาพของครอบครัวส่วนใหญ่เป็นโสดอาศัยอยู่กับพ่อแม่ และสิ่งแวดล้อมชุมชนที่อยู่อาศัยมีแนวโน้มการพึ่งพาอาศัยตามรูปแบบดั้งเดิมของชาวชนบทในชุมชนปัจจุบันน้อยลงทั้งชุมชนในชนบทและในเมือง ตามลำดับ

3) การเปรียบเทียบการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง พบว่า ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ต้องขังที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาต้องโทษ อาชีพก่อนต้องโทษ ฐานะทางครอบครัว บุคคลที่ดูแลก่อนต้องโทษและสภาพแวดล้อมในชุมชนแตกต่างกันมี การกระทำผิดซ้ำไม่แตกต่าง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางการศึกษา ตามระเบียบวิธีวิจัย มีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการศึกษา
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการศึกษา

รูปแบบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังคดีอาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 2,647 คน ซึ่งเป็นผู้ต้องขังชาย 2,111 คน และเป็นผู้ต้องขังหญิง จำนวน 536 คน (ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ข้อมูล 31 กรกฎาคม 2556)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ N คือจำนวนประชากรทั้งหมด = 2,647 คน
 e คือค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง = 0.05
 n จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าจากสูตร } n &= \frac{2,647}{1+2,647(0.05)^2} \\ &= \frac{2,647}{7.62} \\ &= 347.38 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น เพื่อให้มีค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 ผู้ศึกษาจึงจะเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 347 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วน ซึ่งสามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

การคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังชาย = $\frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{จำนวนประชากรชาย}}{\text{ประชากรทั้งหมด}}$

$$\text{แทนค่าจากสูตร} = \frac{347 \times 2,111}{2,647}$$

$$= \frac{732,517}{2,647}$$

$$= 276.73 \text{ หรือ เท่ากับ } 277 \text{ คน}$$

$$\text{การคำนวณหากลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{จำนวนประชากรหญิง}}{\text{ประชากรทั้งหมด}}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าจากสูตร} &= \frac{347 \times 536}{2,647} \\ &= \frac{185,992}{2,647} \\ &= 70.27 \text{ หรือ เท่ากับ } 70 \text{ คน} \end{aligned}$$

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ซึ่งสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

2) กำหนดกรอบของเนื้อหาและข้อคำถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการศึกษา

3.2 รายละเอียดของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบ คำตอบใดคำตอบหนึ่ง (Check list) ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) อาชีพก่อนต้องโทษ
- 5) จำนวนครั้งที่กระทำผิด
- 6) เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง
- 7) สาเหตุในการกระทำผิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ลักษณะคำถามแบบปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการฝึกอบรม จำนวน 10 ข้อ
- 2) ด้านการให้การศึกษา จำนวน 10 ข้อ
- 3) ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการให้การศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด ของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช 3 ท่าน เพื่อทำการพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ความชัดเจน ความถูกต้องของการใช้ภาษา และความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์นำไปใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

นายจารึก ล้วนฤทธิ์ ผู้บังคับแดนควบคุมพิเศษ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
วุฒิศึกษา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

นายสรรเพชร นิมวัตร รองผู้บังคับแผนควบคุมพิเศษ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
วุฒิกการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

นายปราโมทย์ อึ้งชู หัวหน้าฝ่ายฝึกและพัฒนาจิตใจ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
วุฒิกการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้ต้องขังคดี
ยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ก่อนทำการเก็บข้อมูลจริง

3) นำแบบสอบถามที่ได้ทำการทดลองจากประชากร จำนวน 30 ราย มาหาค่าความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่า
Reliability Coefficients ปรากฏค่าความเชื่อมั่น 0.832

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้จากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลในรูปการตอบแบบสอบถามที่รวบรวม
ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างตัวแทนผู้ต้องขังคดียาเสพติด
เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 347 ราย และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 347 ราย
หรือเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลในรูปของแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้ง
งานวิจัย รวบรวมได้จากการค้นคว้าเอกสารที่เป็นบทความทางวิชาการ จากหนังสือ รายงานการวิจัย
เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของส่วนราชการและเอกชน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามนี้แล้ว ก็ได้้นำแบบสอบถามมาทำการ
ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล หลังจากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 347 ชุด
มาเข้ารหัส (Coding) แล้วนำไปวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปค่าสถิติ
ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับ
การศึกษา อาชีพก่อนต้องโทษ จำนวนครั้งที่กระทำผิด เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง และ
สาเหตุในการกระทำผิด โดยนำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด ในการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้ จะนำมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้คำถามแบบประมาณค่า 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งเป็นการปรับประยุกต์ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามแนวทางของลิเคอร์ท (Likert' Scale) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545) ซึ่งการ ให้คะแนนตัวเลือกทั้ง 4 ตัวเลือก มีดังนี้

ระดับของความคิดเห็น	การให้คะแนน
มากที่สุด	4
มาก	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปรผล ทำโดยการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย (Class Interval) จากสูตร

$$\text{ช่วงห่างของค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนมาก} - \text{คะแนนน้อย}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงห่างของค่าเฉลี่ย} = \frac{4 - 1}{4}$$

โดยสามารถแบ่งช่วงของคะแนนค่าเฉลี่ยแต่ละระดับชั้นได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์ด้วยค่า F-test และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้วยการนำแบบสอบถามที่มีผู้กรอกแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะทั้ง 3 ด้าน มารวบรวมเป็นแล้วแยกออกเป็นประเด็นต่างๆ เปรียบเทียบข้อมูลจากการหาค่าความถี่ โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ (Frequency) และเรียงลำดับจำนวนความถี่จากมากไปหาน้อย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.6.1 ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.6.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็น

3.6.3 ค่า F-test และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3.6.4 ค่าความถี่ (Frequency) แจกแจงความถี่ข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคำคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์การศึกษา ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 347 ชุด ดำเนินการวิเคราะห์แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- หญิง	70	20.17
- ชาย	277	79.83
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ เพศหญิง จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.17 เพศชาย จำนวน 277 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.83

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- ต่ำกว่า 30 ปี	136	39.19
- 31-40 ปี	142	40.92
- 41-50 ปี	58	16.72
- 51 ปีขึ้นไป	11	3.17
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 31- 40 ปี จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.92 รองลงมาอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.19 มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.72 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 11 ราย คิดเป็น ร้อยละ 3.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา	189	54.47
- อนุปริญญา/หรือเทียบเท่า	99	28.53
- ปริญญาตรี	56	16.14
- สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.86
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.47 รองลงมามีการศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า จำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.53 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.14 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- ไม่ได้ประกอบอาชีพ	27	7.78
- เกษตรกรรม	66	19.02
- รับจ้าง	131	37.75
- ค้าขาย	79	22.77
- อื่นๆ (ระบุ)	44	12.68
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.75 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.77

ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.02 ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 44 ราย
คิดเป็นร้อยละ 12.68 และไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิดที่ผ่านมา

จำนวนครั้งในการกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- 1 ครั้ง	271	78.09
- 2 ครั้ง	55	15.85
- 3 ครั้ง	13	3.76
- 4 ครั้ง/หรือมากกว่า	8	2.30
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิดที่ผ่านมา ส่วนใหญ่กระทำผิด 1 ครั้ง จำนวน 271 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.09 รองลงมา กระทำผิด 2 ครั้ง จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.85 กระทำผิด 3 ครั้ง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.76 และกระทำผิด 4 ครั้งหรือมากกว่า จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- เพื่อเสพ	138	39.77
- เพื่อจำหน่าย	170	48.99
- เพื่อเสพและจำหน่าย	36	10.38
- ไม่ตอบ	3	0.86
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองส่วนใหญ่มีไว้เพื่อจำหน่าย จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.99 รองลงมามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ จำนวน 138 ราย

คิดเป็น ร้อยละ 39.77 มีไว้ในครอบครองเพื่อเสพและจำหน่าย จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.38 และไม่ตอบ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิดที่ผ่านมา

สาเหตุในการกระทำผิด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- ถูกกลั่นแกล้ง	26	7.49
- ถูกจ้างวาน	19	5.48
- เพื่อนชักชวน	108	31.12
- สภาวะทางเศรษฐกิจ	156	44.96
- อื่น ๆ	38	10.95
รวม	347	100

จากตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามคุณลักษณะของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิดที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.96 รองลงมา มีสาเหตุจากเพื่อนชักชวน จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.12 สาเหตุอื่น ๆ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.95 มีสาเหตุจากการถูกกลั่นแกล้งจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.49 และสาเหตุจากการถูกจ้างวาน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.48 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช**

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะวิชาชีพ และส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านการฝึกอบรม	2.74	0.64	มาก
2. ด้านการศึกษา	2.68	0.63	มาก
3. ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งตัว ผู้ต้องขัง ออกทำงานสาธารณะ	2.92	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.78	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .55 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งตัวผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .63 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ด้านการให้การศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .63

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม

ด้านการฝึกอบรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.การคัดเลือก ผู้ต้องขังเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมจิต ภาวนามีความเหมาะสม	2.73	0.89	มาก
2. การเข้ารับการฝึกอบรมจิตภาวนาของผู้ต้องขัง สามารถพัฒนาจิตใจให้ผู้ต้องขังมีความอดทน มี สมาธิ และมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้น	2.83	0.81	มาก
3.การเข้ารับการฝึกอบรมจิตภาวนาของผู้ต้องขังทำ ให้ผู้ต้องขังเกิดศรัทธาต่อศาสนา สามารถเปลี่ยน พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้เร็วขึ้น	2.61	0.87	มาก
4. การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ ผู้ต้องขัง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	2.55	0.88	มาก
5. ผลงานที่เกิดจากการฝึกอบรม สามารถใช้งานได้ และเป็นที่ภาคภูมิใจของผู้ต้องขังทำให้มีความมั่นใจว่า สามารถนำความรู้ไปสร้างงานและพัฒนาอาชีพได้ หลังจากพ้นโทษ	2.76	0.96	มาก
6. การอบรมในวันสำคัญมีความเหมาะสมเพราะ สามารถปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม และ วัฒนธรรม แก่ผู้ต้องขังได้	2.75	0.82	มาก
7. การอบรมในวันสำคัญมีความเหมาะสมเพราะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต สามารถ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขภายหลังการพ้นโทษ	2.76	0.82	มาก
8. การจัดโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขัง เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยจัดให้มีการแนะ แนวทางการใช้ชีวิตในชุมชนรวมทั้งการหางานทำมี ความเหมาะสม	2.99	0.88	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านการฝึกอบรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
9. การดำเนินงาน โครงการอบรมก่อนปล่อยตัว ผู้ต้องขังของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีการเน้นกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต โดยการให้ ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมมีความเหมาะสม	2.78	1.08	มาก
10. ผลการดำเนินการอบรมก่อนการปล่อยตัว ช่วย ให้ผู้ต้องขังมีพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติดในชุมชน	2.63	0.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.74	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .64 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 8 การจัดโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยจัดให้มีการแนะแนวทางการใช้ชีวิตในชุมชน รวมทั้งการหางานทำมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .88 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4. การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ ผู้ต้องขังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .88

มีข้อสังเกตว่า ข้อ 9 การดำเนินงาน โครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีการเน้นกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต โดยการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมมีความเหมาะสม มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.08 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจาย

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีร้ายแรงติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. การให้การศึกษาสายสามัญทำให้ผู้ต้องขังได้รับความรู้ความสามารถตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการมีความเหมาะสม	3.14	.82	มาก
2. เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้จัดสื่อและอุปกรณ์การศึกษาให้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ	2.39	1.00	น้อย
3. บุคลากรที่ให้การศึกษาสายสามัญมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี	2.66	.83	มาก
4. การให้การศึกษาสายวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างเหมาะสม	2.74	.86	มาก
5. การให้การศึกษาสายวิชาชีพ เหมาะสมกับผู้ต้องขังและสภาพของท้องถิ่น	2.70	.88	มาก
6. สถานที่และอุปกรณ์ในการให้ความรู้สายวิชาชีพมีความเหมาะสมและเพียงพอ	2.41	.90	น้อย
7. ช่วยให้สามารถประกอบอาชีพอิสระ โดยใช้วิชาความรู้ที่เรียนมาหลังพ้นโทษ เช่น เปิดร้านขายของซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้	2.83	.92	มาก
8. ผู้ต้องขังเชื่อว่าการศึกษาทางธรรมศึกษา สามารถปรับเปลี่ยน แก้ไข พัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังให้มีคุณธรรมจริยธรรมแบบยั่งยืน มีจิตสำนึกรู้จักผิดชอบชั่วดี	2.68	.85	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
9. การจัดการศึกษาทางธรรมศึกษาซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังสามารถเลือกศึกษาตรงตามหลักสูตรของกรมการศาสนา ทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับธรรมศึกษาตรี ระดับธรรมศึกษาโท และระดับธรรมศึกษาเอก มีความเหมาะสม	2.89	.89	มาก
10. ท่านได้รับประโยชน์จากการศึกษาทางอากาศ ในเรื่องต่างๆ เช่น ด้านกีฬา ด้านอาชีพ ประวัติบุคคลสำคัญ และธรรมะ	2.31	.94	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.68	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .63 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1 การให้การศึกษาสายสามัญทำให้ผู้ต้องขังได้รับความรู้ความสามารถตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .82 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 10 ท่านได้รับประโยชน์จากการศึกษาทางอากาศ ในเรื่องต่างๆ เช่น ด้านกีฬา ด้านอาชีพ ประวัติบุคคลสำคัญ และธรรมะ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .94

มีข้อสังเกตว่า ข้อ 2 เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้จัดสื่อและอุปกรณ์การศึกษาให้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.00 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจาย

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดี้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการจัดฝึกทักษะวิชาชีพได้เหมาะสมกับความสามารถของผู้ต้องขังและสภาพของท้องถิ่น	2.33	0.91	น้อย
2. วิทยากรภายนอกที่มาฝึกทักษะวิชาชีพ เป็นกัลยาณมิตร มีความสามารถและถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี	2.78	0.86	มาก
3. ผู้ต้องขังเชื่อว่าการฝึกทักษะวิชาชีพเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชจะช่วยฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีของสังคม ไม่เป็นปรปักษ์ต่อสังคม	2.73	0.89	มาก
4. ผู้ต้องขังมีความตั้งใจว่าเมื่อพ้นโทษแล้ว สามารถใช้ทักษะวิชาชีพที่ได้ฝึกไปประกอบอาชีพ แล้วจะไม่กลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกกรณี	2.70	0.92	มาก
5. การกำหนดแผนการส่งนักโทษหรือผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำหรือทัณฑสถาน มีความเหมาะสม	2.97	0.99	มาก
6. การคัดเลือกผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ มีการกำหนดวิธีการ และขั้นตอนที่เหมาะสม	2.70	1.02	มาก
7. ผู้ต้องขังมีความยินดีและภูมิใจที่ได้รับคัดเลือกออกทำงานสาธารณะ	3.30	0.87	มากที่สุด
8. การได้ออกทำงานสาธารณะช่วยให้ผู้ต้องขัง มีจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคมมากขึ้น	3.26	0.85	มากที่สุด
9. ผู้ต้องขังเห็นด้วยกับการส่งผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำเพียงใด	3.39	0.83	มากที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งเสริมโภชนาการ ออกทำงานสาธารณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
10. การจัดกิจกรรมฟื้นฟูผู้ต้องขังของเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราชทั้ง 3 ด้าน ช่วยให้ผู้ต้องขังมีสุขภาพ ร่างกายและจิตใจดี สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเสียและ พฤติกรรมเลวเกี่ยวกับยาเสพติดได้	2.93	0.91	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.92	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .63 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 9 ผู้ต้องขังเห็นด้วยกับการส่งผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ($\bar{X}$) = 3.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .83 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 6 มีการจัดฝึกทักษะวิชาชีพได้เหมาะสมกับความสามารถของผู้ต้องขังและสภาพของ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.91

มีข้อสังเกตว่า ข้อ 6 การคัดเลือกผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ มีการกำหนดวิธีการ และขั้นตอนที่เหมาะสมมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.02 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจาย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช วิเคราะห์ โดยการทดสอบค่า F-test ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ เมื่อทดสอบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ต่ำกว่า 30 ปี	136	2.86	0.58	5.186	0.002*
-31-40 ปี	142	2.73	0.65		
-41-50 ปี	58	2.47	0.66		
-51 ปีขึ้นไป	11	2.74	0.79		
รวม	347	2.74	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่าความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามกลุ่มอายุ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่าง ระดับอายุใดบ้างที่มีความคิดเห็น แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม
จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.86	2.73	2.47	2.74
-ต่ำกว่า 30 ปี	2.86	-	0.13	0.39*	0.13
-31-40 ปี	2.73	-	-	0.26*	-0.01
-41-50 ปี	2.47	-	-	-	-0.26
-51 ปีขึ้นไป	2.74	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัด
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
ด้านการศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ต่ำกว่า 30 ปี	136	2.75	0.62	2.740	0.043*
-31-40 ปี	142	2.70	0.62		
-41-50 ปี	58	2.49	0.63		
-51 ปีขึ้นไป	11	2.48	0.65		
รวม	347	2.68	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่าความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอายุ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่าง ระบุอายุใดบ้างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.75	2.70	2.49	2.48
-ต่ำกว่า 30 ปี	2.75	-	0.48	0.26*	0.26
-31-40 ปี	2.70	-	-	0.21*	-0.22
-41-50 ปี	2.49	-	-	-	0.01
-51 ปีขึ้นไป	2.48	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ต่ำกว่า 30 ปี	136	3.02	0.56	7.095	0.000*
-31-40 ปี	142	2.97	0.65		
-41-50 ปี	58	2.63	0.66		
-51 ปีขึ้นไป	11	2.55	0.68		
รวม	347	2.92	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่าความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะด้าน จำแนกตามกลุ่มอายุ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่าง ระดับอายุใดบ้างที่มีความคิดเห็น แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		3.02	2.97	2.63	2.55
-ต่ำกว่า 30 ปี	3.02	-	0.45	0.39*	0.46*
-31-40 ปี	2.97	-	-	0.34*	0.42*
-41-50 ปี	2.63	-	-	-	0.07
-51 ปีขึ้นไป	2.55	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 51 ปีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 51 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะวิชาชีพ และส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ต่ำกว่า 30 ปี	136	2.88	0.51	6.074	0.000*
-31-40 ปี	142	2.80	0.54		
-41-50 ปี	58	2.53	0.58		
-51 ปีขึ้นไป	11	2.59	0.68		
รวม	347	2.78	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะวิชาชีพ และส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามกลุ่มอายุ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่างระดับอายุใดบ้างที่มีความคิดเห็น แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
		2.88	2.80	2.53	2.59
-ต่ำกว่า 30 ปี	2.88	-	0.08	0.35*	0.29
-31-40 ปี	2.80	-	-	0.27*	0.21
-41-50 ปี	2.53	-	-	-	- 0.06
-51 ปีขึ้นไป	2.59	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา เมื่อทดสอบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ผลปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา	189	2.79	0.65	1.500	0.214
-อนุปริญญา/เทียบเท่า	99	2.66	0.65		
-ปริญญาตรี	56	2.72	0.56		
-สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.27	1.10		
รวม	347	2.74	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	189	2.72	0.66	1.209	0.306
-อนุปริญญา/เทียบเท่า	99	2.62	0.62		
-ปริญญาตรี	56	2.61	0.50		
-สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.30	0.78		
รวม	347	2.68	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
- ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา	189	2.93	0.62	2.046	0.107
-อนุปริญญา/เทียบเท่า	99	2.90	0.64		
-ปริญญาตรี	56	2.88	0.48		
-สูงกว่าปริญญาตรี	3	3.80	2.25		
รวม	347	2.92	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	189	2.82	0.57	0.652	0.582
-อนุปริญญา/เทียบเท่า	99	2.73	0.58		
-ปริญญาตรี	56	2.74	0.44		
-สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.79	0.13		
รวม	347	2.78	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะไม่แตกต่างกัน

3.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ เมื่อทดสอบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม
จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ไม่ได้ประกอบอาชีพ	27	2.84	0.58	2.993	0.019*
-เกษตรกรกรรม	66	2.87	0.70		
-รับจ้าง	131	2.72	0.61		
-ค้าขาย	79	2.77	0.58		
-อื่นๆ (ระบุ)	44	2.47	0.72		
รวม	347	2.74	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่าความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่างอาชีพใดบ้างที่มีความคิดเห็น แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม
จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่มีอาชีพ	เกษตรกรรม	รับจ้าง	ค้าขาย	อื่นๆ
		2.84	2.87	2.72	2.77	2.47
-ไม่มีอาชีพ	2.84		-0.03	0.12	0.07	0.37*
-เกษตรกรรม	2.87		-	0.15	0.10	0.40*
-รับจ้าง	2.72		-	-	-0.05	0.25*
-ค้าขาย	2.77					0.30*
-อื่นๆ	2.47		-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง และค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา
จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ไม่ได้ประกอบอาชีพ	27	2.81	0.56	4.006	0.003*
-เกษตรกรรม	66	2.84	0.65		
-รับจ้าง	131	2.68	0.64		
-ค้าขาย	79	2.64	0.56		
-อื่นๆ (ระบุ)	44	2.39	0.60		
รวม	347	2.68	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่างอาชีพใดบ้างที่มีความคิดเห็น แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่มีอาชีพ	เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย	อื่น ๆ
		2.81	2.84	2.68	2.64	2.39
-ไม่มีอาชีพ	2.81		-0.03	0.13	0.17	0.42*
-เกษตรกร	2.84		-	0.16	0.20	0.45*
-รับจ้าง	2.68			-	0.04	0.29*
-ค้าขาย	2.64					0.26*
-อื่น ๆ	2.39					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ไม่ได้ประกอบอาชีพ	27	2.94	0.60	1.327	0.260
-เกษตรกรรม	66	3.07	0.50		
-รับจ้าง	131	2.91	0.62		
-ค้าขาย	79	2.85	0.66		
-อื่นๆ (ระบุ)	44	2.83	0.79		
รวม	347	2.92	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ไม่ได้ประกอบอาชีพ	27	2.87	0.53	3.171	0.014*
-เกษตรกรรม	66	2.93	0.54		
-รับจ้าง	131	2.77	0.55		
-ค้าขาย	79	2.76	0.52		
-อื่นๆ (ระบุ)	44	2.56	0.55		
รวม	347	2.78	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่างอาชีพใดบ้างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่มีอาชีพ	เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย	อื่น ๆ
		2.87	2.93	2.77	2.76	2.56
-ไม่มีอาชีพ	2.87		-0.06	0.09	0.11	0.30*
-เกษตรกร	2.93		-	0.16	0.17	0.36*
-รับจ้าง	2.77		-	-	0.04	0.21*
-ค้าขาย	2.76					- 0.19
-อื่น ๆ	2.56					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม และรับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด เมื่อทดสอบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด

จำนวนครั้งในการกระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-1 ครั้ง	271	2.75	0.66	0.360	0.782
-2 ครั้ง	55	2.75	0.55		
-3 ครั้ง	13	2.62	0.60		
-4 ครั้งหรือมากกว่า	8	2.58	0.53		
รวม	347	2.74	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด

จำนวนครั้งในการกระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-1 ครั้ง	271	2.68	0.63	0.775	0.508
-2 ครั้ง	55	2.71	0.65		
-3 ครั้ง	13	2.45	0.39		
-4 ครั้งหรือมากกว่า	8	2.83	0.68		
รวม	347	2.68	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด

จำนวนครั้งในการกระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-1 ครั้ง	271	2.93	0.65	0.873	0.455
-2 ครั้ง	55	2.96	0.60		
-3 ครั้ง	13	2.67	0.47		
-4 ครั้งหรือมากกว่า	8	2.80	0.61		
รวม	347	2.92	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

3.5 ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเหตุผลที่มีมาเสพติดไว้ในครอบครอง เมื่อทดสอบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

เหตุผลที่ครอบครองยาเสพติด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-เพื่อเสพ	138	2.81	0.61	4.802	0.009*
-เพื่อจำหน่าย	170	2.75	0.63		
-เพื่อเสพและจำหน่าย	36	2.44	0.75		
รวม	344	2.74	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD เพื่อค้นหาว่ากลุ่มตัวอย่างตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองใดบ้างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

เหตุผลที่ครอบครองยาเสพติด	$\bar{X}$	เพื่อเสพ	เพื่อจำหน่าย	เพื่อเสพและจำหน่าย
		2.81	2.75	2.44
-เพื่อเสพ	2.81	-	0.06	0.37*
-เพื่อจำหน่าย	2.75	-	-	0.30*
-เพื่อเสพและเพื่อจำหน่าย	2.44	-	-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อเสพ และ กลุ่มตัวอย่างที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อเสพและเพื่อจำหน่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

เหตุผลที่ครอบครองยาเสพติด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-เพื่อเสพ	138	2.76	0.58	2.213	0.111
-เพื่อจำหน่าย	170	2.64	0.65		
-เพื่อเสพและจำหน่าย	36	2.55	0.68		
รวม	344	2.68	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

เหตุผลที่ครอบครองยาเสพติด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-เพื่อเสพ	138	3.01	0.55	2.201	0.112
-เพื่อจำหน่าย	170	2.85	0.65		
-เพื่อเสพและจำหน่าย	36	2.92	0.81		
รวม	344	2.92	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และ ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง

เหตุผลที่ครอบครองยาเสพติด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-เพื่อเสพ	138	2.86	0.52	2.901	0.056
-เพื่อจำหน่าย	170	2.75	0.56		
-เพื่อเสพและจำหน่าย	36	2.64	0.59		
รวม	344	2.78	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการให้การศึกษา ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มีอาชญากรรมไว้ในครอบครอง มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

3.6 ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด เมื่อทดสอบโดยใช้ F-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด

สาเหตุที่กระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ถูกกักขัง	26	2.57	0.77	1.838	0.121
-ถูกจ้างวาน	19	2.67	0.66		
-เพื่อนชักชวน	108	2.84	0.55		
-สภาวะทางเศรษฐกิจ	156	2.68	0.67		
-อื่น ๆ (ระบุ....)	38	2.86	0.60		
รวม	347	2.74	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา
จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด

สาเหตุที่กระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ถูกกักขัง	26	2.68	0.65	1.056	0.378
-ถูกจ้างวาน	19	2.68	0.72		
-เพื่อนชักชวน	108	2.77	0.54		
-สภาวะทางเศรษฐกิจ	156	2.63	0.65		
-อื่น ๆ (ระบุ....)	38	2.58	0.67		
รวม	347	2.68	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ
และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด

สาเหตุที่กระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ถูกกักขัง	26	3.04	0.85	2.224	0.066
-ถูกจ้างวาน	19	2.88	0.75		
-เพื่อนชักชวน	108	3.04	0.57		
-สภาวะทางเศรษฐกิจ	156	2.82	0.62		
-อื่น ๆ (ระบุ....)	38	2.91	0.58		
รวม	347	2.92	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด

สาเหตุที่กระทำผิด	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
-ถูกกั้นแกลิ่ง	26	2.76	0.55	1.611	0.171
-ถูกจ้างวาน	19	2.75	0.61		
-เพื่อนชักชวน	108	2.88	0.49		
-สภาวะทางเศรษฐกิจ	156	2.71	0.58		
-อื่น ๆ (ระบุ....)	38	2.78	0.54		
รวม	347	2.78	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 ผลการทดสอบโดยใช้ F-test พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชประชาชน

ในการศึกษารั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามในลักษณะที่เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผลปรากฏดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าความถี่ของจำนวนผู้ตอบ และไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ/ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	จำนวน (คน)
ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	188
ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	159
รวม	347

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากตารางที่ 4.43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 347 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติดจำนวน 188 คน และผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 159 คน

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ	ความถี่ความเห็น
- ด้านการฝึกอบรม	182
- ด้านการศึกษา	180
- ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ	188
รวม	550

จากตารางที่ 4.44 พบว่า มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม รวมทั้งสิ้น 550 ความเห็น ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะมากที่สุด จำนวน 188 ความเห็น รองลงมาได้แก่ ด้านการให้การฝึกอบรม จำนวน 182 ความเห็น และด้านการศึกษา จำนวน 180 ความเห็น

ตารางที่ 4.45 แสดงข้อเสนอแนะและค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การฝึกอบรม

ด้านการให้การฝึกอบรม	ความถี่ความเห็น
1. ควรจัดการอบรมให้จริงจัง มากขึ้น และเข้มข้น เพื่อให้เกิดสมาธิ และปัญญา จะได้นำไปปรับใช้กับตนเอง	64
2. การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพ ฝึกให้มากขึ้น ให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง ควรตั้งเป็นกองงานและมีการต่อยอด	32
3. การอบรมจิตภาวนา ควรให้จัดเป็นประจำ จึงจะสร้างความศรัทธา ในศาสนา และมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้น	20
4. ควรหาวิทยากรจากภายนอกที่น่าเชื่อถือ มีความจริงใจ	18
5. การอบรมจิตภาวนา ต้องใช้เวลาจึงจะเปลี่ยนพฤติกรรมได้	15
6. ให้มีสื่อในการฝึกอบรม เน้นไปในทางสร้างสรรค์และประโยชน์ที่จะได้รับ	11
7. เจ้าหน้าที่ต้องมีความจริงใจ และให้ความสำคัญกับการอบรม	7
8. ควรให้ผู้ต้องขังมีส่วนร่วม ให้แสดงความคิดเห็นบ้าง	6
9. ในการอบรมควรมีกิจกรรม ให้ผู้ต้องขังได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ให้คลายเครียด เช่น กิจกรรมบันเทิง กีฬา เป็นต้น	5
10. ควรกำหนดเวลาในการอบรมให้ชัดเจน	4
รวม	182

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากตารางที่ 4.45 พบว่าค่ารวมความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำ

กลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม มีจำนวน 182 ความเห็น โดยมีข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ควรจัดการอบรมให้จริงจัง มากขึ้น และเข้มข้น เพื่อให้เกิดสมาธิและปัญญา จะได้นำไปปรับใช้กับตนเอง จำนวน 64 ความเห็น

ตารางที่ 4.46 แสดงข้อเสนอแนะและค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ความถี่ความเห็น
1. การศึกษาสายวิชาชีพ เพิ่มทางเลือกเน้นอาชีพที่หลากหลาย ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นเมื่อโทษ	67
2. ควรเพิ่มหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นให้มากขึ้น	24
3. ควรจัดหาบุคลากร อุปกรณ์การเรียน และสื่อเทคโนโลยีให้เพียงพอ	19
4. ควรเน้นภาคปฏิบัติให้สามารถทำได้จริง ๆ	16
5. ควรจัดการสอนภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์	14
6. ไม่ควรจำกัดการให้การศึกษากับผู้ต้องขังที่มีโทษน้อย เปิดโอกาสให้นักโทษทุกคน	13
7. ควรปรับปรุงห้องสมุด จัดหาหนังสือให้เพียงพอ	10
8. ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงประโยชน์ของการศึกษาให้มากขึ้น	8
9. อำนวยความสะดวกในเรื่องของหลักฐานการเรียน	4
10. ควรมีแบบสอบถามความสนใจในสาขาวิชาชีพที่ต้องการเรียน	3
11. ติดตามผลการเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	2
รวม	180

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากตารางที่ 4.46 พบว่าค่ารวมความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา มีจำนวน 180 ความเห็น โดยมีข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ การศึกษาสายวิชาชีพ เพิ่มทางเลือกเน้นอาชีพที่หลากหลาย ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นเมื่อโทษ จำนวน 67 ความเห็น

ตารางที่ 4.47 แสดงข้อเสนอแนะและค่าความถี่ของผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ/ออกทำงานสาธารณะ	ความถี่ความเห็น
1. ควรฝึกทักษะให้หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สามารถนำไปประกอบอาชีพที่มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัว	58
2. ควรฝึกทักษะตามความถนัดของผู้ต้องขัง ไม่ใช่ทำเพื่อประโยชน์ของเรือนจำและเจ้าหน้าที่	29
3. การฝึกทักษะทางวิชาชีพ(ถักอวน)ในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชผู้ต้องขังไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพหลังพ้นโทษได้	21
4. ควรเพิ่มจำนวนนักโทษที่ออกทำงานสาธารณะให้มากขึ้น	19
5. ควรให้นักโทษคดีอาเสพติดได้มีโอกาสออกทำงานสาธารณะบ้าง	15
6. การคัดเลือกนักโทษออกทำงานสาธารณะ ควรทำอย่างมีระบบและยุติธรรม	11
7. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้แสดงผลงานต่อสังคมภายนอก	9
8. ควรเปิดโอกาสให้ฝึกทักษะกับบุคคลและหน่วยงานภายนอกได้	7
9. สถานที่ฝึกอาชีพไม่เพียงพอ	7
10. ควรมีใบรับรองประกอบวิชาชีพให้ผู้ต้องขังที่มีความสามารถ	5
11. ควรให้ผู้ต้องขังที่มีโทษสูง และตลอดชีวิตได้มีโอกาสออกทำงานสาธารณะบ้าง เพื่อคลายเครียดและความฟุ้งซ่าน	4
12. ควรคัดเลือกผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดีออกทำงานสาธารณะ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้ต้องขังประพฤติดีเพื่อจะได้ทำงานสาธารณะในโอกาสต่อไป	3
รวม	188

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจากตารางที่ 4.47 พบว่าค่ารวมความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ มีจำนวน 188 ความเห็น โดยมีข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ควรฝึกทักษะให้

หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สามารถนำไปประกอบอาชีพที่มีรายได้พอเลี้ยง
ครอบครัว จำนวน 58 ความเห็น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผู้ศึกษาสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะการศึกษา ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับความความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
- 1.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางสร้างเสริมการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

2. วิธีดำเนินการศึกษา

2.1 รูปแบบการศึกษา

รูปแบบการศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 2,647 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 347 คน ได้จากการคำนวณจากขนาดของกลุ่มประชากร โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ แบบสอบถามของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบคำตอบใดคำตอบหนึ่ง (Check list)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

2.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบรายละเอียดและแก้ไขแบบสอบถาม พิจารณาความถูกต้องและความเที่ยงตรงความครอบคลุมของเนื้อหา ก่อนที่จะนำไปใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

2) การหาค่าความเชื่อมั่น ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทดสอบกับผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธี “Cronbach’s Alpha Coefficient” ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.832 แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

2.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ถึงเจ้าหน้าที่เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือจากผู้ต้องขังให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม
- 2) นำแบบสอบถามจำนวน 347 ชุด ไปสอบถามความคิดเห็น ซึ่งผู้ศึกษาทำการแจกและจัดเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 347 คน (คิดเป็น 100%)
- 3) นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบแล้วลงรหัสข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ลงรหัสข้อมูลแล้วมาประมวลผลและวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ดังนี้

- 3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
- 3.2 ระดับความคิดเห็นใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
- 3.3 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นใช้ค่า F-test และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD
- 3.4 ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ จากแบบสอบถามทุกฉบับ นำมาตรวจสอบแล้วสรุปเป็นความเรียง แล้วจัดลำดับความสำคัญตามความถี่จากมากไปหาน้อย

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
- 4.2 ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 4.3 ค่า F-test และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD
- 4.4 ค่าความถี่ (frequency)

5. สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เพศชาย จำนวน 277 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.83 เพศหญิง 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.17 มีอายุ 31- 40 ปี มากที่สุด จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.92 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.47 อาชีพก่อนต้องโทษ ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.75 จำนวนครั้งในการกระทำผิดที่ผ่านมา กระทำผิด 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 271 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.09 เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง มีไว้เพื่อจำหน่าย มากที่สุด จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.99 และสาเหตุในการกระทำผิด มีสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจมากที่สุด จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.96

5.2 สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาพบว่า ความเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งตัวผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ด้านการฝึกอบรมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และด้านการให้การศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ตามลำดับ โดยแยกเป็นรายด้านดังนี้

1) **ด้านการฝึกอบรม** ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 8 การจัดโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยจัดให้มีการแนะแนวทางการใช้ชีวิตในชุมชนรวมทั้งการหางานทำมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4. การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ ผู้ต้องขังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ข้อ 9 การดำเนินงานโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีการเน้นกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต โดยการให้

ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมมีความเหมาะสม มีค่า S.D. = 1.08 แสดงว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจาย

2) **ด้านการศึกษา** ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1 การให้การศึกษาสายสามัญทำให้ผู้ต้องขังได้รับความรู้ความสามารถตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 10 ท่านได้รับประโยชน์จากการศึกษาทางอากาศ ในเรื่องต่างๆ เช่น ด้านกีฬา ด้านอาชีพ ประวัติบุคคลสำคัญ และธรรมะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ข้อ 2 เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้จัดสื่อและอุปกรณ์การศึกษาให้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ มีค่า S.D. = 1.00 แสดงว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจาย

3) **ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และส่งตัวผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะ** ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 9 ผู้ต้องขังเห็นด้วยกับการส่งผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 1 มีการจัดฝึกทักษะวิชาชีพได้เหมาะสมกับความสามารถของผู้ต้องขังและสภาพของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ข้อ 6 การคัดเลือกผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ มีการกำหนดวิธีการและขั้นตอนที่เหมาะสม มีค่า S.D. = 1.02 แสดงว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจาย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1) จำแนกตามอายุ

1.1) **ด้านการฝึกอบรม** จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่าความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีค้ายาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นของ

ตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็น แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จำแนกตามระดับการศึกษา

2.1) **ด้านการฝึกอบรม** พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

2.2) **ด้านการศึกษา** พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.3) **ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ** พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะไม่แตกต่างกัน

2.4) **ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน** ได้แก่ ด้านการอบรม ด้านการให้การศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะไม่แตกต่างกัน

3) จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

3.1) **ด้านการฝึกอบรม** จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง และค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู

สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2) ด้านการให้การศึกษา จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง และค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3) ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

3.4) ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

4.1) ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

4.2) **ด้านการศึกษา** จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช การศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4.3) **ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ** จำแนกตามจำนวนครั้งในการกระทำผิด พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน

4.4) **ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน** ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิดพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

5) **จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง**

5.1) **ด้านการฝึกอบรม** จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อเสพ และ กลุ่มตัวอย่างที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อเสพและเพื่อจำหน่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2) **ด้านการศึกษา** จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง ไม่แตกต่างกัน

5.3) **ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ** จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและ

การส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

5.4) ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามเหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

6) จำแนกตามสาเหตุในการกระทำผิด

6.1) ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

6.2) ด้านการศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

6.3) ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิด มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

6.4) ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการศึกษา และด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ จำแนกตามสาเหตุที่กระทำผิดพบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 347 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 54.18 และผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คิดเป็นร้อยละ 45.82

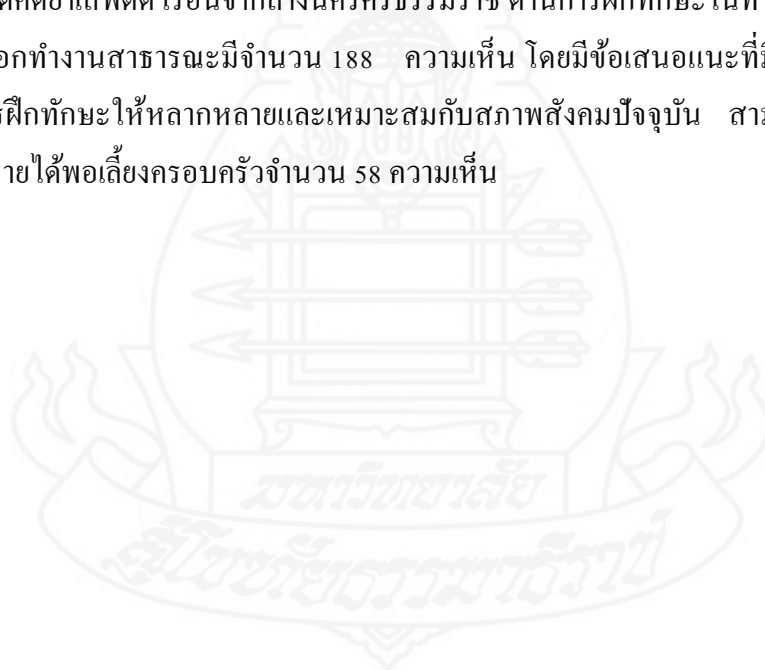
2) มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะมากที่สุด จำนวน 188

ความเห็น คิดเป็นร้อยละ 54.18 รองลงมา ได้แก่ ด้านการให้การฝึกอบรม จำนวน 182 ความเห็น คิดเป็นร้อยละ 52.45 และด้านการให้การศึกษา จำนวน 180 ความเห็น คิดเป็นร้อยละ 51.87 ตามลำดับ

3) ค่ารวมความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม มีจำนวน 182 ความเห็น โดยมีข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ควรจัดการอบรมให้จริงจัง มากขึ้น และเข้มข้น เพื่อให้เกิดสมาธิและปัญญา จะได้นำไปปรับใช้กับตนเอง จำนวน 64 ความเห็น

4) ค่ารวมความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการให้การศึกษา มีจำนวน 180 ความเห็น โดยมีข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ การศึกษาสายวิชาชีพ เพิ่มทางเลือกเน้น อาชีพที่หลากหลาย ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นเมื่อโทษ จำนวน 67 ความเห็น

5) ค่ารวมความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่ง นักโทษออกทำงานสาธารณะมีจำนวน 188 ความเห็น โดยมีข้อเสนอแนะที่มีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ควรฝึกทักษะให้หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สามารถนำไปประกอบ อาชีพที่มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัวจำนวน 58 ความเห็น

6. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ในครั้งนี้พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

6.1 ระดับความคิดของผู้ต้องขังเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทางเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพให้กับผู้ต้องขังได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกด้าน ผู้ต้องขังได้รับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นอย่างดี จึงมีความคิดเห็นในผลการดำเนินงานเป็นไปในทางที่ดี

ด้านการฝึกอบรม พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นเพราะทางเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม โดยได้จัดให้มีการฝึกอบรมอย่างหลากหลาย เช่น การอบรมเพื่อพัฒนาจิตใจให้ผู้ต้องขังมีจิตใจที่เข้มแข็ง มีสมาธิ ศรัทธาในศาสนา การอบรมเนื่องในวันสำคัญ ต่างๆ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้รักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ และปลูกฝังวัฒนธรรมและประเพณีไทย การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ เป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตประจำวันให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขหลังพ้นโทษ และการอบรมก่อนการปล่อยตัวเน้นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะชีวิต ให้มีความมั่นใจในการดำเนินชีวิตร่วมกับสังคมภายนอก

นอกจากนั้น การที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก น่าจะเป็นเพราะความเหมาะสมของโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังซึ่งมีการแนะแนวทางการใช้ชีวิตในชุมชนรวมทั้งการหางานทำให้แก่ผู้พ้นโทษ

เมื่อเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่าเป็นไปตามที่สุวัฒน์ ชุมพงศ์ (2543:28-29) อธิบายว่า การบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม ควรฟื้นฟูด้วยลักษณะผสมผสานให้ความสำคัญกับการให้ผู้ต้องขังรู้คุณค่าของงานและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

เมื่อเทียบกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาพบว่า สุรจิตร ขวัญจำ (2539) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพ ในเรือนจำกลางนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการการศึกษาวิชาชีพ โดยรวมของผู้ต้องขังจำแนกตามสถานที่ตั้งเรือนจำ เรือนจำนครนายกมีความคิดเห็นต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยดี□านบุคคลที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในชีวิตและความภูมิใจ ผู้□ติดยาเสพติดซ้ำมีความฝัน มีเป้าหมาย ความสำเร็จในชีวิตและความภูมิใจได้แก่□ ต้องการงานสุจริตแต่□ยังขาดการแนะนำหรือวางแผนจากผู้ปกครองทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้□

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายในประเด็นการดำเนินงานโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีการเน้นกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต โดยการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งน่าจะเป็นเพราะผู้ต้องขังที่ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งยังไม่ได้เข้าร่วมโครงการการอบรมก่อนปล่อยตัว เนื่องจากโครงการนี้จะจัดให้กับผู้ต้องขังที่ใกล้จะพ้นโทษเท่านั้น

ด้านการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นต่อการให้การศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นเพราะทางเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ได้ให้การศึกษาสายสามัญตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทำให้ผู้ต้องขังมีความรู้เพิ่มขึ้นเพราะร้อยละ 54.5 ของผู้ต้องขังมีระดับการศึกษาต่ำทำให้เป็นโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม จึงมีความเห็นในระดับมาก

เมื่อเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า เป็นไปตามคำอธิบายของออสแคมป์ (Oskamp, 1977 : 119-133 อ้างถึงใน ประสาท หลักศิลา, 2529 : 398-399) ซึ่งอธิบายว่าความคิดเห็นของบุคคลนั้น ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์โดยตรงของตัวเอง

เมื่อเทียบกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรี สุนทโร (2545) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่มีผล ต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด (ยาบ้า) ของเด็กและเยาวชนชายในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด (ยาบ้า) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับการที่ไม่ได้รับการศึกษาหรือได้รับการศึกษาน้อย

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจายในประเด็น ได้จัดสื่อและอุปกรณ์การศึกษาให้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ผู้ต้องขังที่ศึกษาสายวิชาชีพบางกลุ่มวิชาชีพอุปกรณ์ในการฝึกยังไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ

ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ พบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นต่อการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ทางเรือนจำนครศรีธรรมราชได้ฝึกทักษะในทางวิชาชีพให้เกิดความชำนาญ ทำให้ผู้ต้องขังสามารถช่วยเหลือตนเองได้ รู้สึกมีความมั่นใจ เมื่อพ้นโทษออกไปแล้ว

สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวได้ และการส่งตัวผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะทำให้ผู้ต้องขังมีความภูมิใจที่ได้ทำประโยชน์ให้สังคม ได้ปรับสภาพตัวเองให้เข้ากับสังคมภายนอก ไม่พึ่งชานลดความเครียด และได้ลดจำนวนวันในการต้องโทษให้น้อยลง ถึงแม้ว่าในการคัดเลือกนักโทษออกทำงานสาธารณะยังมีข้อจำกัดอยู่มาก และจำนวนนักโทษที่ได้รับคัดเลือกยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักโทษทั้งหมด แต่ก็แสดงให้เห็นว่าเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้มีการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังได้เหมาะสม จนทำให้ผู้ต้องขังเกิดจิตสำนึกและปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมที่เคยกระทำผิด ไม่อยากกลับมากระทำผิดอีก

นอกจากนั้น ยังน่าจะเป็นเพราะ ผู้ต้องขังเห็นด้วยกับการส่งผู้ต้องขังออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรจิตร ขวัญจำ (2539) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพในเรือนจำกลางนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการการศึกษาวิชาชีพ โดยรวมของผู้ต้องขังจำแนกตามสถานที่ตั้งเรือนจำ เรือนจำนครนายกมีความคิดเห็นต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพอยู่ในระดับมาก

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะกระจายในประเด็น การคัดเลือกผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำมีการกำหนดวิธีการ และขั้นตอนที่เหมาะสม ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ผู้ต้องขังบางคนไม่ได้ถูกคัดเลือกให้ออกทำงานสาธารณะ เพราะไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งจำนวนนักโทษที่ได้คัดเลือกออกทำงานสาธารณะยังมีจำนวนน้อย เพราะเจ้าหน้าที่ที่จะควบคุมดูแลในขณะที่ออกปฏิบัติหน้าที่มีน้อย

6.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

จำแนกตามอายุ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังทั้ง 3 ด้าน คือด้านการฝึกอบรม ด้านการให้การศึกษา และด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และ ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระหว่าง 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม แตกต่างจากผู้ต้องขังที่มีอายุ ระหว่าง 41-50 ปี ผู้ต้องขังกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และกลุ่มอายุ 31-40 ปี ด้วยอายุที่ยังน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ จึงมีความพร้อมในการที่จะเรียนรู้และมีความกระตือรือร้นและกระฉับกระเฉงในการเข้าร่วมกิจกรรมการแก้ไขและฟื้นฟูสมรรถภาพในทุกด้าน

ด้านการฝึกอบรมมีทั้งการอบรมพัฒนาจิตใจทำให้มีสมาธิ มีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้น ส่วนการอบรมด้านความรู้เกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ เป็นการสร้างศรัทธาและจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ด้านการให้การศึกษา ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ก็มีโอกาสมากกว่ากลุ่มอายุอื่น เพราะทางเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้จัดการศึกษาให้อย่างครบถ้วนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงปริญญาตรี ส่วนสายอาชีพมีทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านธรรมศึกษามีตั้งแต่ นักธรรมตรี นักธรรมโท และนักธรรมเอก ซึ่งทุกคนสามารถเลือกเรียนได้ตามพื้นฐานความรู้เดิม เพราะอายุยังน้อยเมื่อพ้นโทษไปแล้ว จะได้มีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อจะได้มีชีวิตที่ดีขึ้น

เมื่อเทียบกับงานวิจัยที่ศึกษา พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัฒน์ ชุมพงศ์ (2543) ที่ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดในรูปแบบชุมชนบำบัด ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรจิตร ขวัญจำ (2539) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพ ในเรือนจำกลาง นครราชสีมา ผลการศึกษาเปรียบเทียบ พบว่า ความต้องการการศึกษาวิชาชีพฝึกอบรมระยะสั้น และหลักสูตรกลุ่มสนใจ จำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิดติดยาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ระดับการศึกษาของผู้ต้องขังไม่มีผลต่อความคิดเห็นด้านการฝึกอบรม เพราะส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการอบรมเพื่อพัฒนาจิตใจ และการอบรมเนื่องในโอกาสสำคัญสำคัญต่างๆ เป็นเรื่องทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจงไม่ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ใดๆ ทุกระดับการศึกษาสามารถรับรู้ร่วมกันได้ ความคิดเห็นในเรื่องการอบรมจึงไม่แตกต่างกัน ด้านการให้การศึกษาทุกกลุ่มอายุมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ต้องขังทุกคนมีช่องทางของตนเอง คือผู้ต้องขังที่มีพื้นฐานความรู้ระดับประถมศึกษาสามารถเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาได้ ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ก็สามารถเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ และผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถเรียนต่อในระดับปริญญาตรีได้ หรือถ้าผู้ต้องขังที่ถนัดในสายวิชาชีพ ก็สามารถเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ถ้าผู้ต้องขังคนใดสนใจศึกษาด้านธรรมศึกษา ก็สามารถเรียนได้ ทุกระดับการศึกษาจึงไม่มีความเหลื่อมล้ำกัน ทุกคนมีโอกาสเท่ากันดังนั้นความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการฝึก

ทักษะในทางวิชาชีพและการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา แต่เน้นที่ความถนัดและความสนใจ และการคัดเลือกออกทำงานสาธารณะก็เช่นเดียวกันไม่ได้คำนึงระดับการศึกษา แต่พิจารณาที่ระดับของโทษทางคดีและความประพฤติของผู้ต้องขัง ดังนั้นความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่ศึกษา พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรจิตร์ ขวัญจำ (2539) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อนโยบายการฝึกอบรมวิชาชีพในเรือนจำกลางนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า ด้านความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมวิชาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มอาชีพอื่นๆ (กลุ่มอาชีพอื่นๆ ในการศึกษาครั้งนี้จากการตอบในแบบสอบถามมี 2 อาชีพ คือข้าราชการ และธุรกิจ) มีความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพเกษตร อาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน คือข้าราชการ และนักธุรกิจมีความรู้สูงกว่าอาชีพเกษตร รับจ้าง และค้าขาย รวมทั้งลักษณะของอาชีพและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพก็แตกต่าง ความต้องการและความคิดจึงไม่เหมือนกับกลุ่มอาชีพอื่น ความคิดเห็นจึงแตกต่างกัน ด้านการให้การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่กลุ่มอาชีพอื่นๆ (ข้าราชการ และธุรกิจ) มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพเกษตร อาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพเกษตร อาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย มีระดับความรู้ต่ำ และใกล้เคียงกัน จึงได้รับประโยชน์จากการศึกษาที่ทางเรือนจำจัดให้ ส่วนกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ข้าราชการ และธุรกิจ) มีความรู้สูงอยู่แล้ว ไม่ได้รับประโยชน์จากการศึกษาที่ทางเรือนจำจัดให้ จึงไม่ได้ร่วมกิจกรรมด้านการให้การศึกษา จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง และค้าขาย

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ไม่สอดคล้องกับงานของสุวัฒน์ ชุมพงศ์ (2543) ซึ่งได้วิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในรูปแบบชุมชนบำบัด ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามประวัติการกระทำผิด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดียาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำแนกตามประวัติการกระทำผิดที่ผ่านมา เกี่ยวกับจำนวนครั้งในการกระทำผิดโดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และสาเหตุที่กระทำผิดโดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการฝึกอบรม ด้านการให้การศึกษา และ ด้านการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและคัดตัวนักโทษออกทำงานสาธารณะ ก็ไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนครั้งในการกระทำผิด เหตุผลที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง สาเหตุที่กระทำผิด ไม่ใช่เป็นประสบการณ์ที่สั่งสมมาเหมือนกับการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ เพียงแต่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่งแล้วก็จบไป ไม่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่เกี่ยวข้องต่อ การฝึกอบรม การให้การศึกษา และการฝึกทักษะในทางวิชาชีพและคัดตัวนักโทษออกทำงานสาธารณะ จึงไม่ส่งผลต่อความคิดเห็น ทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่ศึกษา พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญคณิต กฤตยา และสุริยะ มณี (2553) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงต้องดูแลเป็นพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งที่กระทำความผิดมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำไม่แตกต่างกัน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ด้านการฝึกอบรม ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การอบรมวันหยุดประจำสัปดาห์ ผู้ต้องขังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้

ฉะนั้นจึงควรจัดการอบรมวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นให้ผู้ต้องขังได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง

นอกจากนี้ การฝึกอบรมควรจัดให้ต่อเนื่อง และจริงจัง ควรหาวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาให้การอบรม และสอดแทรกนันทนาการด้วย

2) ด้านการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ประโยชน์จากการศึกษาทางอากาศ ในเรื่องต่างๆ

ฉะนั้นจึงควรจัดการศึกษาทางอากาศ ในเรื่องต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ต้องขังให้มากขึ้น

นอกจากนั้น ยังควรจัดการศึกษาสายอาชีพ เพิ่มทางเลือกเน้นอาชีพที่หลากหลาย และควรเพิ่มวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นด้านช่างฝีมือต่างๆ เพื่อให้ผู้ต้องขัง และสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นโทษ

3) การฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ ผลการศึกษา พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการฝึกทักษะวิชาชีพได้เหมาะสมกับความสามารถของผู้ต้องขัง และสภาพของท้องถิ่น

ฉะนั้นจึงควรต้องจัดฝึกทักษะวิชาชีพให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้ต้องขัง และสภาพของท้องถิ่น

นอกจากนั้น ยังควรจัดฝึกทักษะวิชาชีพให้หลากหลายเหมาะสมกับสภาพสังคม ปัจจุบันสามารถนำไปประกอบอาชีพที่มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัว รวมทั้งจัดสถานที่ในการฝึกทักษะวิชาชีพให้เหมาะสมและเพียงพอ

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช แบบเจาะลึก เพื่อประโยชน์ในการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาแนวทางในการป้องกันและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2) ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอื่นบ้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชต่อไป

3) ควรมีการทำวิจัยซ้ำเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ด้านการฝึกอบรม เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกที่ชัดเจน เพื่อพัฒนาการฝึกอบรม ให้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังต่อการป้องกันและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมราชทัณฑ์ (2556) พันธมิตรภาคประชาสังคมกับการปลดปล่อยให้ผู้ต้องขังกลับคืนสู่สังคม
กรุงเทพมหานคร กรมราชทัณฑ์
- กรมราชทัณฑ์ (2555) แผนปฏิบัติการราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2555.2558 กรุงเทพมหานคร
กรมราชทัณฑ์
- กรมราชทัณฑ์ (2553) สถิติผู้ต้องขังราชทัณฑ์ทั่วประเทศ กรุงเทพมหานคร กองแผนงาน
กรมราชทัณฑ์
- กรมราชทัณฑ์ (2548) นโยบายเน้นหนักกรมราชทัณฑ์. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2554
จาก <http://www.correct.go.th/comnet1/plan/plan2548.html>
- กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย (2552) ปัญหาการกระทำผิดซ้ำจากเรือนจำ
ผู้กำแพงเรือนจำ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังวัยหนุ่ม สำนักวิจัย และพัฒนาระบบงาน
ราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์
- คณะผู้จัดทำแนวทางการปฏิบัติงานยาเสพติดของหน่วยงานสาธารณสุขในส่วนภูมิภาค (2545) แนว
ทางการปฏิบัติงานยาเสพติด ของหน่วยงานสาธารณสุขในส่วนภูมิภาค
กรุงเทพมหานคร องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- จักรี สุนทรโร (2545) ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด (ยาบ้า)
ของเด็ก และเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล
- จำลอง เงินดี (2534) เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จำเรียง ภาวจิตร (2536) เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2) กรุงเทพมหานคร สาร
มวลชน
- ชาญคณิต กฤตยา และสุริยะ มณี (2553) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด
กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงต้องดูแลเป็นพิเศษ คณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ชั้นชนก ภัทรวจิตรสิน (2550) ความคิดเห็นของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี ต่อการเข้าร่วม โครงการเข้าวัดปฏิบัติธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา
- นราทิพย์ ศิริบุญย์ และคณะ (2545) การวิจัยประเมิน โครงการฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ติดยา

เสพติด กรณีศึกษาโรงเรียนสงครามพิเศษ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบัน
พัฒนบริหารศาสตร์

นันทิ จิตสว่าง และสุนนทิพย์ ใจเหล็ก (2544) เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด
กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
นิสกา แก้วป्ली (2548) พฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้เสพยาเสพติด กรณีศึกษาผู้เสพยา
เสพติดในเขตเทศบาล นครราชสีมา สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาล
นครราชสีมา

ราชบัณฑิตยสถาน (2532) ปทานุกรมสังคัมภีทยา กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์
เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช (2554) ภารกิจหลัก ค้นเมื่อ 25 เมษายน 2554

จาก <http://www.correct.go.th/copnaks/index1.htm>

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์ (2547) ระเบียบวิธีการวิจัย กรุงเทพมหานคร
พิมพ์ดี

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534) วิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร พิชญาพรินต์
ประวิตร ชูศรี (2542) ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย
บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ประสาท หลักศิลา (2529) ปัญหาการปรับตัวในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการคบหาสมาคม
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา คณะสังคมวิทยาและ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

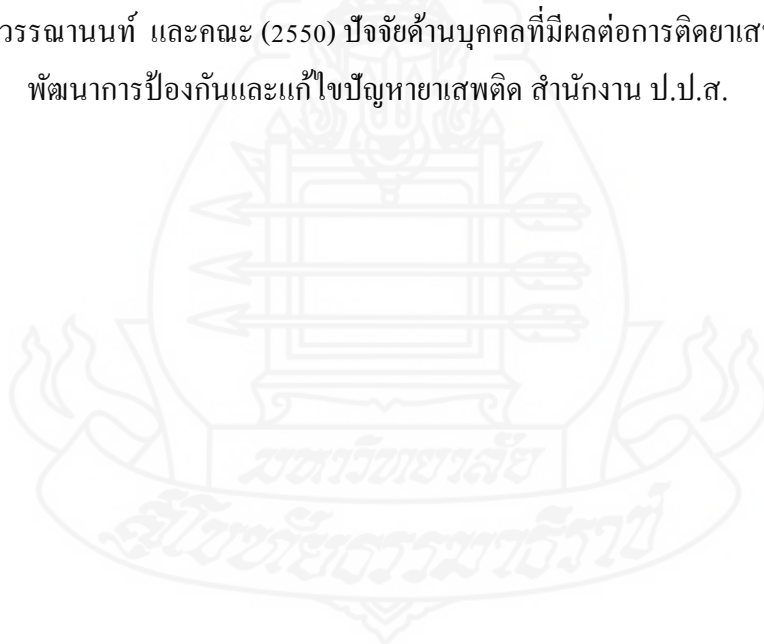
ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ความคิดเห็น : การวัดความเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย
กรุงเทพมหานคร พิระพัธนา

พิรศักดิ์ วงศ์ชนเวทย์ (2554) การกระทำความผิดฐานคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด : กรณีศึกษาผู้ต้องขัง
เรือนจำจังหวัดสุโขทัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วีระชัย เหล่าลงอินทร์ และคณะ (2552) การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัด
มหาสารคาม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
เวษยันต์ ลูกอินทร์ (2545) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคนที่กระทำผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์ กรณีศึกษา
ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสมุทรปราการ วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์
สุชา จันทร์เอม (2542) จิตวิทยาวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช

- สุเทพ คงบำรุง (2551) อิทธิพลที่ส่งผลต่อการกระทำผิดคดีค้ายาเสพติด (ยาบ้า) : กรณีศึกษา
ผู้ต้องขังหญิงเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช. คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุภาณี มั่งพล (2544) การรับรู้และความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการเปลี่ยนแปลงโรงพยาบาลเป็น
องค์การมหาชน วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- สุรจิตร ขวัญจำ (2539) การศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อนโยบายการฝึกอบรม
วิชาชีพ ในเรือนจำกลางนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร
- สุวัฒน์ ชุมพวงส์ (2543) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดใน
รูปแบบชุมชนบำบัด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2545) รายงานผลการดำเนินงาน
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. กันยายน 5 พฤษภาคม 2554 จาก
<http://www.oncb.go.th/PortalWeb/appmanager/Portal/Internet>
- อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2550) ปัจจัยด้านบุคคลที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำ สำนัก
พัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0522.17/บ 1123

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้บังคับแดนควบคุมพิเศษ (นายจารึก ล้วนฤทธิ์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นายธাত্রี สงวนถ้อย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความคิดเห็นของ ผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด ศดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือ วิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชา วิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ และให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับ นักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 084-9768217

สาขาวิชา ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ ล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข้มทอง)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/ บ 1124

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองผู้บังคับตำแหน่งควบคุมพิเศษ (นายสรรเพชร ฉิมวัตร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นายธাত্রี สงวนถ้อย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความคิดเห็นของ
ผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช”
ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือ
วิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ
และให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับ
นักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 084-9768217

สาขาวิชา ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ
ล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข้มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/ บ 1125

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน หัวหน้าฝ่ายฝึกและพัฒนาจิตใจ (นายปราโมทย์ อัยชัย)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นายธาดารี สงวนถ้อย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความคิดเห็นของ
ผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช”
ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือ
วิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ
และให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับ
นักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 084-9768217

สาขาวิชา ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ
ล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข้มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/ บ 3215

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

28 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองผู้บังคับแดนควบคุมพิเศษ (นายสรรเพชร ฉิมวัตร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นายธาดรี สงวนถ้อย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ และแบบสอบถามของนักศึกษาที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่านซึ่งเป็นผู้บริหาร จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการขออนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 084-9768217

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข็มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/ บ 3215

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

29 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บังคับแดนควบคุมพิเศษ (นายจารึก ล้วนฤทธิ์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบสอบถาม	จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นายธาดรี สงวนถ้อย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิด คดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ และแบบสอบถามของนักศึกษาที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่านซึ่งเป็นผู้บริหาร จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการขออนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 084-9768217

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข็มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/บ 3215

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

28 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าฝ่ายฝึกและพัฒนาจิตใจ (นายปราโมทย์ อัยชิว)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นายธাত্রี สวงนถ้อย นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความคิดเห็น
ของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิด คดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช”
ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ และแบบสอบถามของนักศึกษาที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่านซึ่งเป็นผู้บริหาร จึงเรียนมาเพื่อ
ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการขออนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย หากต้องการ
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 084-9768217

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข็มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด
เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ คำตอบของท่านจะนำไปวิเคราะห์ตามกระบวนการทางสถิติในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดอ่านคำแนะนำแบบสอบถาม ดังนี้

นิยามศัพท์ ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกร ความเชื่อ ความคิด และทัศนคติที่มีต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

โปรดตอบแบบสอบถามทุกส่วนและทุกข้อ ตามความเป็นจริง ข้อมูลทั้งหมดจะปิดเป็นความลับ และผลการวิเคราะห์จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม

นายชาติรี สงวนถ้อย

รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่เป็นคำตอบของท่าน

1. เพศ	☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง	☐ IV 1
2. อายุ	☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 2. 30-40 ปี	☐ IV 2
	☐ 3. 41-50 ปี ขึ้นไป	☐ 4. 51 ปี ขึ้นไป	
3. ระดับการศึกษา	☐ 1. ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา	☐ 2. อนุปริญญา/เทียบเท่า	☐ IV 3
	☐ 3. ปริญญาตรี	☐ 4. สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพก่อนต้องโทษ	☐ 1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ 2. เกษตรกรรม	☐ IV 4
	☐ 3. รับจ้าง	☐ 4. ค้าขาย	
	☐ 5. อื่น ๆ(ระบุ)		
5. จำนวนครั้งในการกระทำผิด	☐ 1 ครั้ง	☐ 2 ครั้ง	☐ IV 5
	☐ 3 ครั้ง	☐ 4 ครั้งหรือมากกว่า	
6. คุณมียาเสพติดไว้ครอบครองเพื่อเหตุผลใด	☐ 1. เพื่อเสพ	☐ 2. เพื่อจำหน่าย	☐ IV 6
	☐ 3. เพื่อเสพและจำหน่าย		
7. สาเหตุที่กระทำผิด	☐ 1. ถูกกลั่นแกล้ง	☐ 2. ถูกจ้างวาน	☐ IV 7
	☐ 3. เพื่อนชักชวน	☐ 4. สภาวะทางเศรษฐกิจ	
	☐ 5. อื่นๆ ระบุ		

เฉพาะผู้วิจัย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด

เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
ด้านการฝึกอบรม					
1.1 การคัดเลือก ผู้ต้องขังเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมจิต ภาวนามีความเหมาะสม					DV1.1
1.2 การเข้ารับการฝึกอบรมจิตภาวนาของผู้ต้องขัง สามารถพัฒนาจิตใจให้ผู้ต้องขังมีความอดทน มีสมาธิ และมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้น					DV1.2
1.3 การเข้ารับการฝึกอบรมจิตภาวนาของผู้ต้องขังทำ ให้ผู้ต้องขังเกิดศรัทธาต่อศาสนา สามารถเปลี่ยน พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้เร็วขึ้น					DV1.3
1.4 การอบรมในวันหยุดประจำสัปดาห์ ผู้ต้องขัง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					DV1.4
1.5 ผลงานที่เกิดจากการฝึกอบรม สามารถใช้งานได้ และเป็นที่ภาคภูมิใจของผู้ต้องขังทำให้มี ความมั่นใจว่าสามารถนำความรู้ไปสร้างงาน และพัฒนาอาชีพได้ หลังจากพ้นโทษ					DV1.5
1.6 การอบรมในวันสำคัญมีความเหมาะสมเพราะ สามารถปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม และ วัฒนธรรม แก่ผู้ต้องขังได้					DV1.6

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
1.7 การอบรมในวันสำคัญมีความเหมาะสมเพราะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต สามารถ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขภายหลังการพ้นโทษ					DV1.7
1.8 การจัดโครงการอบรมก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขัง เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช โดยจัดให้มีการแนะ แนวทางการใช้ชีวิตในชุมชนรวมทั้งการหางานทำมี ความเหมาะสม					DV1.8
1.9 การดำเนินงานโครงการอบรมก่อนปล่อยตัว ผู้ต้องขังของเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช มีการเน้นกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต โดยการให้ ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมมีความเหมาะสม					DV1.9
1.10 ผลการดำเนินการอบรมก่อนการปล่อยตัว ช่วย ให้ผู้ต้องขังมีพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติดในชุมชน					DV1.10
2. ด้านการศึกษา					DV2.1
2.1 การให้การศึกษาสายสามัญทำให้ผู้ต้องขังได้รับ ความรู้ความสามารถตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการมีความเหมาะสม					
2.2 เรือนจำกลางนครศรีธรรมราชได้จัดตั้งและ อุปกรณ์การศึกษาให้อย่างครบถ้วนและเพียงพอ					DV2.2

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
2.3 บุคลากรที่ให้การศึกษาสายสามัญมีความรู้และ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี					DV2.3
2.4 การให้การศึกษาสายวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง มีการ กำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างเหมาะสม					DV2.4
2.5 การให้การศึกษาสายวิชาชีพ เหมาะสมกับ ผู้ต้องขังและสภาพของท้องถิ่น					DV2.5
2.6 สถานที่และอุปกรณ์ในการให้ความรู้สายวิชาชีพ มีความเหมาะสมและเพียงพอ					DV2.6
2.7 ผู้ต้องขังเชื่อว่าการได้รับความรู้ในสายวิชาชีพ จะช่วยให้สามารถประกอบอาชีพอิสระ โดยใช้วิชา ความรู้ที่เรียนมาหลังพ้นโทษ เช่น เปิดร้านขายของ ซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้					DV2.7
2.8 ผู้ต้องขังเชื่อว่าการศึกษาทางธรรมศึกษา สามารถ ปรับเปลี่ยน แก้ไข พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้มี คุณธรรมจริยธรรมแบบยั่งยืน มีจิตสำนึกรู้จักผิดชอบ ชั่วดี					DV2.8
2.9 การจัดการศึกษาทางธรรมศึกษาซึ่งเปิดโอกาส ให้ผู้ต้องขังสามารถเลือกศึกษาตรงตามหลักสูตรของ กรมการศาสนา ทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับธรรมศึกษาตรี ระดับธรรมศึกษาโท และระดับธรรมศึกษาเอก มี ความเหมาะสม					DV2.9

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำความผิดคดีอาชญากรรม เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
2.10 ท่านได้รับประโยชน์จากการศึกษาทางอาชญาวิทยา ในเรื่องต่างๆ เช่น ด้านกีฬา ด้านอาชีพ ประวัติบุคคล สำคัญ และธรรมะ					DV2.10
3. ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพและส่งนักโทษออก ทำงานสาธารณะ					DV3.1
3.1 มีการจัดฝึกทักษะวิชาชีพได้เหมาะสมกับ ความสามารถของผู้ต้องขังและสภาพของท้องถิ่น					DV3.2
3.2 วิทยากรภายนอกที่มาฝึกทักษะวิชาชีพ เป็น กัลยาณมิตร มีความสามารถและถ่ายทอดความรู้ได้ เป็นอย่างดี					DV3.3
3.3 ผู้ต้องขังเชื่อว่าการฝึกทักษะวิชาชีพเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราชจะช่วยฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็น พลเมืองดีของสังคม ไม่เป็นประปักษ์ต่อสังคม					DV3.4
3.4 ผู้ต้องขังมีความตั้งใจว่าเมื่อพ้นโทษแล้ว สามารถใช้ทักษะวิชาชีพที่ได้ฝึกไปประกอบอาชีพ แล้วจะไม่กลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกกรณี					DV3.5
3.5 การกำหนดแผนการส่งนักโทษหรือผู้ต้องขังออก ทำงานสาธารณะนอกเรือนจำหรือทัณฑสถาน มี ความเหมาะสม					

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพผู้กระทำผิดคดีอาเสพติด เรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช	ระดับความคิดเห็น				สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
3.6 การคัดเลือกผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอก เรือนจำ มีการกำหนดวิธีการ และขั้นตอนที่เหมาะสม					DV3.6
3.7 ผู้ต้องขังมีความยินดีและภูมิใจที่ได้รับคัดเลือก ออกทำงานสาธารณะ					DV3.7
3.8 การได้ออกทำงานสาธารณะช่วยให้ผู้ต้องขัง มี จิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคมมากขึ้น					DV3.8
3.9 ผู้ต้องขังเห็นด้วยกับการส่งผู้ต้องขังออกทำงาน สาธารณะนอกเรือนจำเพียงใด					DV3.9
3.10 การจัดกิจกรรมฟื้นฟูผู้ต้องขังของเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราชทั้ง 3 ด้าน ช่วยให้ผู้ต้องขังมีสุขภาพ ร่างกายและจิตใจดี สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเสียและ พฤติกรรมเลวเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้					DV3.10

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการฝึกอบรม

.....
.....
.....

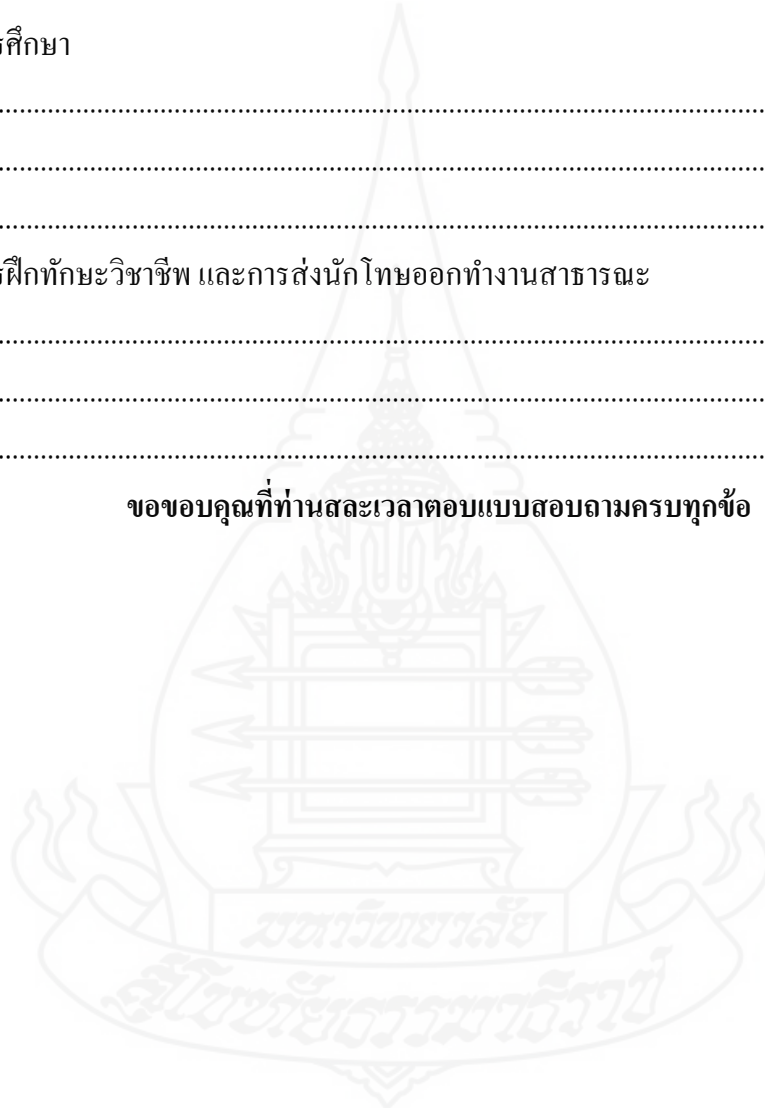
2. ด้านการศึกษา

.....
.....
.....

3. ด้านการฝึกทักษะวิชาชีพ และการส่งนักโทษออกทำงานสาธารณะ

.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ท่านใช้เวลาตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

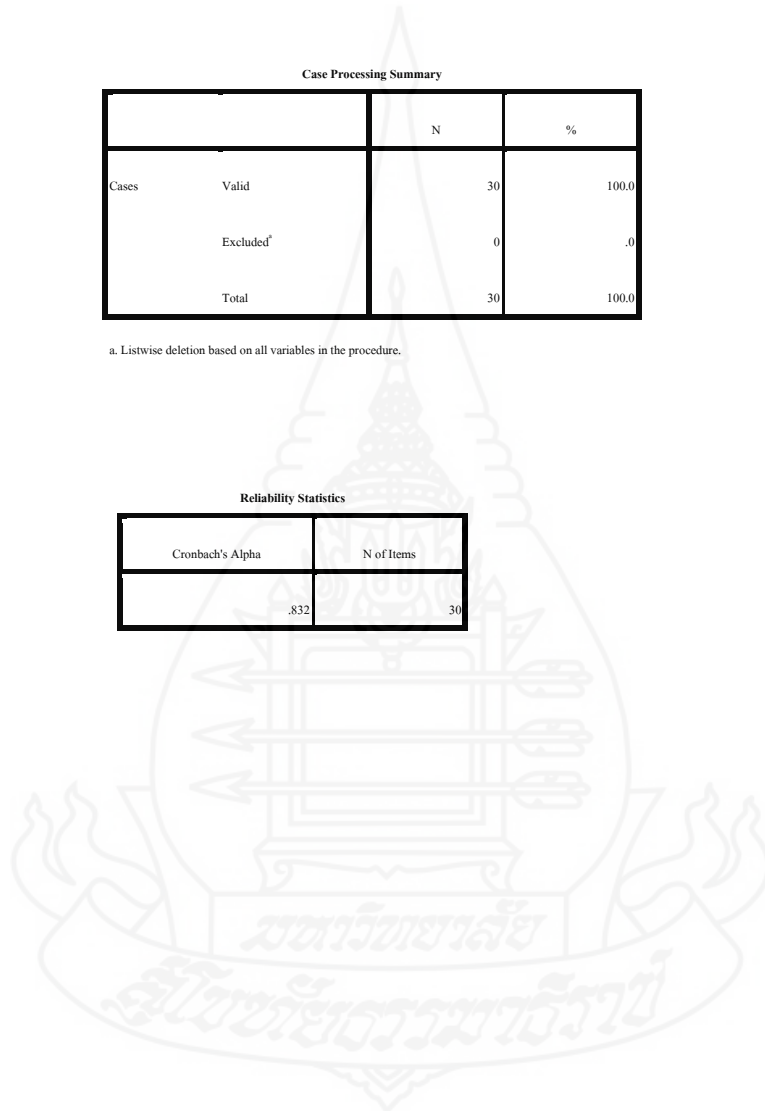
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.832	30

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อและสกุล	นายชาติรี สงวนถ้อย
วัน เดือน ปีเกิด	28 กันยายน 2518
สถานที่เกิด	อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	บัญชีบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการบริหารงานราชการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ประวัติการทำงาน	ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ชำนาญงาน เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

